

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

Липень

7

July

1970

Галина Мазена:

Свята Ольга

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVII. ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ Ч. 7

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька, Уляна Любович, Марія Одежинська, Ірина Пеленська, Марта Гарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в США і Канаді від січня 1970 \$6.00
Піврічна передплата \$3.00
Річна передплата в Англії 1¼ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 15 н. фр.
Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 60 центів

Зміст:

О. Лятуринська: Пісня про Ольгу
МЗО: Я рогатий, я багатий...
М. Пастернакова: Невпинне прагнення нового
Д. Ярославська: Рибалка
Х. Сенік: До програми США
МЗО: Розвага нашої молоді
Л. Буря: Остання прислуга
Річні Збори Головної Управи
С. Стечишин: Тефлонова скворода
Із кух. книжки нашої бабуні
Укр. нар. казка: Котик і півник
О. Цегельська: Цікаве гніздечко
І. Кульська: Ведмежата
П. Кізко: Зозулька
Our Panel Discussion
M. Dushnyck: GFWC Convention

Світлина на обгортці — це відбитка ікони св. Ольги кисти Галини Мазепи. На Конкурсі ікони св. Ольги, що його проголосив Союз Українок Америки, вона відзначена першою нагородою. У склад Жюрі входили: бл. п. Антін Малюца, голова, Мирослава Гординська, Меланія Миланович, Ніна Січинська і Михайло Черешньовський, члени.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

о. д-ра І. Нагаєвського
РІВНОАПОСТОЛЬНА СВ. ОЛЬГА

життєпис нашої святої
Ціна \$1.00

OUR LIFE

VOL. XXVII. JULY No. 7

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in Canada \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in England 1½ pound sterling per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna. under the Act of March 3, 1879.
Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o No. 7 887 93 de Paris
26. rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5
Rumfordstr. 21

On the Front Page:

Halina Mazepa: St. Olga

На терені США

11. жовтня — Конференція Культурно-Освітніх Референток — Окр. Рада США у Філадельфії
18. жовтня — Конференція Культурно-Освітніх Референток — Окр. Рада США в Нью Йорку
18. листопада — Міжокружна Виховна Конференція — Окр. Рада США в Нью Йорку.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1940 — 30 років тому померла в Празі Софія Федорівна Русова, видатний педагог і громадська діячка. Була дружиною Олександра Русова, видатного статистика й етнографа. Подружжя Русових тісно пов'язане з нашим відродженням у 19 стол. Софія Русова взяла участь у відбудові нашої Державности, очолюючи департамент позашкільної освіти у рр. 1917-19. Проявила себе також в українському жіночому рухові, як голова Нац. Ради Укр. Жінок. Зладила численні науково-популярні праці й підручники.

1945 — 25 років тому померла в Галичині Кліментина Попович-Боярська. Була однією з перших наших учительок, що вчителювала в Жовківському повіті. Належала до співробітниць „Першого Вінка“, що їх згуртувала докруги себе Наталія Кобринська. Пізніше містила оповідання й поезії в часописах „Зоря“, „Діло“ й у Літ. Наук. Віснику.

ПОДАРУНОК „ОСВІТИ“

Вирібня дитячих іграшок „Освіта“ подарувала нам відповідну кількість відбиток картин своєї гри-складанки „Веснянки“ й „Українська хата“. Зарамовані в обвідку з ясного картону ці картини можуть стати прикрасою кожної Світлички. Розсилаємо їх нашим Світличкам у подарунку з подякою для молодих власниць „Освіти“ пп. Софії Лади й Ярки Телепко.

Пригадуємо, що вирібня „Освіта“ видала недавно тому українську азбуку у формі складанки. Складаючи її, діти легко можуть вивчити наші букви.

Нова складанка
вирібні ОСВІТА
Українська азбука

Ціна 2.50 дол.

При допомозі складанки-іграшки діти пізнають українську азбуку

Замовляйте:

OSVITA
947 Meetinghouse Rd.
Rydal, Pa. 19046

Ікона св. Ольги в церкві св. Андрея в Клівленді. Вітраж — пожертва Округи США у 1000-ліття володарки.

ОКСАНА ЛЯТУРИНСЬКА

Досі співає, досі не вяне
Слава про розум, слава про вроду,
Слава про помсту на деревлянах.
Нам же сьогодні, ще й у негоду
Пісня про Ольгу люба всім.
Віща. Владарка. Руси піклунка.
Бідних і сиріт дбаха і мати...
Де по знахарках, де по чаклунках
Про скарбівницю б нам розпитати
З скарбом заклятим і чарівним.

Міжконвенційний рік

Літній час замкнув один важливий відтинок нашої праці. У червні відбулись останні ширші сходи Виділів, збори Округних Рад, і Річні Збори Гол. Управи. Оцим завершився ще один рік нашої праці. Тим цікавий для нас, що це міжконвенційний рік.

У цьому році звичайно здійснюється найбільше з запланованого попередньою Конвенцією. Тоді то розгортається спромога організації, видно виразно її прямування і здібність сил, що нею ворушать. Та ще й увидатнюється гасло що при-свічує нам цілі три роки.

Що можемо сказати з приводу того? Коли приглянемось цьому рокові нашої праці, то він приніс нам деякі несподіванки. Через них порушилась правильна лінія розвитку і не в кожному напрямку ми досягнули бажаного висліду.

Головна напрямна діяльності, а саме — збереження української національної самобутности — не могла проявитись однаково в усіх напрямках. Стихійні нещастя, що навістили Україну й наше поселення в Югославії, спрямували велику частину нашої енергії на ділянку допомоги українській людині. З подивугідним запалом взялося за те українське жіноцтво і вложило в ці акції багато сили і гроша. Можна радіти з приводу цієї готовости й доброї волі. Бо через співчуття в нещасті йдуть шляхетні струмені, що скріплюють національну солідарність.

Але через те занедбалось багато іншого. Оборона української справи у світі лягла в основу гасла XV. Конвенції США. Дбання про дошкільне виховання є зобов'язанням, що його наложив на нас Український Конгресовий Комітет. Плекання української мови й культури є суттєвим завданням у збереженні нашої спільноти. Скріплення нашої Церкви і дбання про її потреби є обов'язком кожної людини, що живе в діаспорі.

Тому підсумки міжконвенційного року не є надто радісні. Це правда, що воно не вийшло з нашої вини і стихійними лихами не можна кермувати. Та вони не повинні заслїплювати нас так, щоб ми не пам'ятали інших наших прямувань.

„Я рогатий, я багатий“

Так співає наша народня пісня про коровай. Чи буває українське весілля без короваю? Від непам'ятних часів хліб став частиною народніх обрядів. Залежно від його призначення, походження та вигляду обрядовий хліб носить різні назви і приготується його в інший спосіб. Виготовлення всіх родів обрядового хліба зв'язане з різними традиціями.

Кажуть, що останніми часами пишні торти заступають коровай на весільному столі. Це не зовсім правда. Торти — це ласощі, прикраса; коровай — хліб, інтегральна частина весільного обряду. Первісне його значення сьогодні майже цілковито затерлося. Дослідники склонюються до думки, що коровай заступив тваринну жертву, яку приношено при нагоді родинного обряду весілля. На це вказувала б сама назва і прикраси коровай (ріжки). Його роля релігійного обряду затратилася, а до наших часів збереглася роля коровай, як частина побутового обряду українського весілля.

Вигляд і спосіб приміщення коровай у весільних обрядах різне, як і відмінні самі обряди весілля в різних частинах нашої батьківщини. Однак одне є спільне — усюди коровай займає почесне місце, усюди він є частиною весільних обрядів. Давніше пекли два коровай: один у родині молодої, один у молодого. Крім коровай печеться ще багато „коровайців“, „шишок“ та „гусок“. Коровайці носила дружка за молодою, коли та просила гостей на весілля — ними обдаровувала почесних гостей. Шишки наприкінці весілля роздавалося дітям як гостинці.

В більшості сам коровай прикрашений „гильцем“, а подекуди „гильце“ має окреме місце і тримають його окремо від коровай. В наші часи коровай уже не представляє жертви богам на вимолення благословення для нової одиниці роду — молодої пари. Коровай тепер вже символ того таки роду, в лоні якого повстає нова одиниця. Тому зерно на коровай зносили різні члени роду. Пекли його жінки односельчани, тим підкрес-

люючи тісні сусідські відносини в українському селі. Тих жінок обділювано шишками чи гусками, що їх пеклося з короваєм для цієї ж цілі. Число „коровайниць“ обов'язково непаристе.

Молода пара представлена гильцем. Тому то гильце уміщене на короваю, наче виростає з нього, тому то воно і прикрашене. Сама його форма декоративна, спіральна з пташками поверх гілок. Крім того гильце обведене зеленню та квітами — прибране наче князь і княгиня до весілля.

Спечений і прикрашений коровай займав центральне місце на весільному столі під час усіх обрядів. Коли молодий приїздив по молодю, вона повинна була „сидіти за столом схиливши голову на хліб (коровай)“, а поряд з нею неодружений брат, щоб її „оборонити“. Після „торгів“ молодий сів дав біля брата, а його бояри біля дружок. Після шлюбу батьки вітають молодих короваєм бажаючи їм добробуту, щастя та здоров'я. Після обряду покриття голови молоді слідував розподіл короваю. Дружба, одержавши триразовий дозвіл старости, „ділив хліб“, т. зн. розрізавши коровай на дрібні

Весільний коровай
Ukrainian wedding bread

шматочки, наділяв ними присутніх на весіллі. Це вже означало приєднання всіх гостей до сімейного торжества, до побажання молодим щасливого життя. МЗО

ІСТОРИЧНИЙ ОДЯГ УКРАЇНКИ

64 Відділ СУА з Нью Йорку прославився показами історичної ноші, що були проведені в наших осередках у 1967-70 рр. Тепер ці історичні строї появились на кольорових листівках. Зібрані (12 штук) в чепурному альбоміку і доповнені текстом, що був виголошений на показах. Це — історична поема Леоніда Полтави „Слово про українку“. Альбомік можна замовити у Відділі або в Централі СУА. Коштує 3 дол.

ВИХОВНИЙ СЕМІНАР ДЛЯ МАТЕРІВ

Окружна Рада СУА в Дітроїті проводить Виховний Семінар для матерів. Семінар почався 27 квітня і тривав до 25 травня ц. р. включно. Семінар пройшов дуже успішно. Ідея Семінара — збереження української ідентичности.

Перша лекція, що нею ми почали Семінар, — це „Виховний ідеал“. Дефініції виховного ідеалу подав СКВУ. Маючи його перед очима, та розуміючи його значення і важливість у самім його звучанні, матері дістають відповідь на питання, з якими зустрічаються у вихованні своїх дітей. Остання лекція мала тему „Українська родина — основна клітина нації“, бо саме родина — це та клітина суспільного життя, яка відповідно ведена є першою, що закладає основи людини в цілому. Вона є основна й незаступна в переведенні всього, що в співпраці з цілим українським громадянством — на підставі ясно окресленого ідеалу „кого маємо виховати“ — дасть напевне позитивні висліди.

Зіставлення всіх доповідей та перегляд цілого Семінара подамо в нашому журналі. О. К.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК

ІЗ ПРИПИСАМИ

Наталії Костецької

ПЕЧИВО

Ціна з пересилкою 1.50 дол.

Невпинне прагнення нового

Мистецтво в поході все ж не може цілком відірватись від елементів незникаючої традиції і усе це нове якоюсь мірою виростає з того, що вже колись було. Воно творить синтезу досягнень різних епох і народів, в тому теж африканських та азійських. Коли шукати джерела народження танцю — то слід повернутись до геніяльного винахідника й творця всіх ділянок мистецтва — до людини кам'яної доби. Рух був найранішим виявом емоційних станів людини, був першим її посередником зі силами природи.

З того часу танець пройшов багато етапів свого призначення й сформлення і як сценічне мистецтво найдовше, бо майже 400 років, задержався під фірмою класичного балету. Вкритий славою і піднесений до академічного рівня, сьогодні він у своїй традиційній формі вже на схилі життя. Не допомагають йому ні трансфузія динамічної життєдайності („Большой Балет“, Москва) ні хореографічні вітаміни (Дж. Балачин, Нью Йорк) — приходить пора „Лебедям Чарівного Озера“ відійти на відпочинок у замріяний місячним сяйвом романтичний закуток. Це повільне його замірання сигналізувала вже на переломі 20 ст. Айседора Данкен, яка підняла прапор за танцем вільним, за виявом у ньому людських відчущань, за зв'язком з величчю природи. Ті самі кличі у 20 роках н.ст. кинула німка Мері Вігман і водночас незалежно від неї Марта Грегем в Америці. З метою відродити танець, повернути йому його первісне культове, обрядове а в часах античних мистецьке значення, вони ломали штучні й закатені канони класичного балету. В новий танець увели широкий діапазон рухових засобів, щоб могли виповнити його глибоким психологічним, філософським змістом та вселюдською проблематикою. Вігман знаходила теми до своїх ранніх танців в старо-германських мітах і легендах і тоді вони просякнуті похмурим тевтонським духом. Грегем шукала інспірацій у грець-

ких драмах, а один із перших її учнів Лимон вибрав релігійну та обрядову тематику передусім старого Мексика.

Звичайно, новий танець мав свої зльоти і спади, бо в тій ділянці ще довго, в деяких країнах й досі панує дух балетоманії і тільки поволі находив зрозуміння і свою публіку і то серед молодшої генерації. Вона сама радо включалась у групи модерного танцю, бо тут не було як у класичному балеті „старсистеми“, що гальмує доплив молодих талантів у репертуарі, а учні мають можливості у свій час стати солістами. Сьогодні, мистецький танець, сильно театралізований, добув собі широке призначення. Він став державним репрезентантом культури (крім ССРСР) на міжнародних мистецьких фестивалях. Живе власним буйним життям, має місце на сценах і естрадах мистецьких центрів. Модерне хореографічне мистецтво включає, у свої твори напр. поезії Льюїса, прозу Кафки, музику Малера. Творчі інспірації дають йому теж сучасні картини й скульптури, своє місце мають теж суспільні теми, урбаністичні похмури провулки („Вест Сайд Сторі“) і т. д. Молоді хореографи у своєму творчому неспокої сягають у мрійницьку по-

надчасову сферу та космічні простори і в своїх танцях дають візії майбутнього життя.

Ця велика тематична й рухова різноманітність вказує саме на оце „невпинне прагнення нового“ шляхом більш чи менше вдалих експериментувань, в яких очевидно трапляються теж недоліки. Новим танцям бракує іноді хореографічної чіткості у синхронізації звичайно електронічної музики, монолітності у мистецькій дисципліні. Комусь ті танці можуть скидатися на вимудроване штукарство з натяками на еротіку, вульгарність, іноді макабрію, в ім'я екстравагантності та дешевої сенсації. А проте і в тому, це не є безконтрольна творчість. Хореографія модерного танцю побудована звичайно на асиметричному рисунку, вимагає перфектної техніки включно з хорео-гімнастикою та акробатикою. В ній є місце для втручених фільмових кадрів, різних технічних трюків і навіть людського голосу — а це все вимагає не тільки абсолютної фізичної справності але й передусім унікальної хореографічної пам'яті. Умовність рухів у такій хореографії та ще при вживанні масок — не апелює до естетичних зворушень, а радше до інтелекту, до фантазії, яка бува сто-

Із виставки балету „Попелюшка“ у виконанні школи Роми Прийми-Богачевської у Нью Йорку:

Попелюшка (Квітка Цісик) в оточенні мишок

Roma Pryma Ballet Studio in New York City staged the ballet Cinderella

НОВІ КНИЖКИ

Марія Остромира: *У досвітню годину*, повість. В-во Юліана Се-редяка, Буенос-Айрес, 1969 р. ст. 263.

„Досвітня година“ у заголовку, це час Визвольних Змагань 1917–21 рр. Повість описує переживання кількох осіб, селянських дітей-

їть на грані абсурду. Назви тих танців вигадливі, абстрактні й символічні, костюми й декорації спрощені, вони не пояснюють, хіба тільки натяками. Вони дають атмосферу і настрій а глядачеві самому слід віднайти заховану у примхливому плетиві рухів ідею танцю. Щоб розуміти оці танцювальні „головоломки“ треба бути до них дещо підготованому або принайменше глядіти на них без упередження. А втім живемо в добі коли кожен день приносить щось нове, незвичайне і люди і спрагнені вже якогось міту-чуда і можливо, що шлях до прийдешнього мистецтва саме йде крізь містику, філософію та фантастичні досягнення технології.

Коли мова про модерний мистецький танець, то обов'язково слід пригадати що українки-танцюристки брали й досі беруть у ньому активну участь. Вже в часі між двома війнами деякі з них студіювали новий танець у таких центрах мистецького життя як Женева, Відень, Дрезден, Геллерав-Ляксенбург і інші, ставили свої танкові твори в кращих театральних залах, вели власні школи. Про них, а це Д. Кравців-Ємець, О. Заклинську, Рому Прийму-Богачевську, О. Нижанківську-Снігурович, Г. Голубовську, а з молодших Н. Павличенко, Т. Вожаківську, М. Макар, Н. Войтовську, Р. Крижанівську і др. та про балетних солісток в Україні, є ширші згадки в розділі „Силоети сучасних українських танцюристок“ книжки М. Пастернакової п.н. „Українська жінка в хореографії“.

Саме тепер українське поселення в ЗСА перебуває під враженням балету „Квіт папороті“ у постанові балетної школи Роми Прийми-Богачевської. Ця постановка пера й укладу нашої примабалерини до музики Данька і Кирейка є доказом, що танок у нас живе й розвивається. Ред.

студентів, у тих бурхливих часах. Вони працюють у Просвіті підготовляють ґрунт до всенационального зриву, вони піддержують його, вони й залишаються після поразки, щоб продовжувати розпочату працю. Жаль тільки, що в повісті годі дошукатись одного героя, а переваженість персонажами робить її місцями неясною.

Софія Наумович: Королева. В-во „Ластівка“, Мелборн, 1969, ст. 60.

Оповідання шляхом кількох образів накреслює життя Анни Ярославни у Франції. Читається легко, помимо деяких недотягнень у тексті. Легкість стилю робить це оповідання доступним для нашої молоді. Післяслово авторки навітлює історичне тло доби, в якій Анна жила, та ще раз підкреслює вищість Києва над тодішніми західно-європейськими столицями.

Іван Стоцький: Клепачівський рейд, повість. Обкладинка та ілюстрації Михайла Михалевича. В-во Центральної Управи Спілки Української Молоді: Юнацька Бібліотека СУМ ч. 2, 1968. ст. 180.

„Рейд“ — це ще одна повість про часи повстання УПА, про большевицькі та німецькі переслідування українців. Повість написана цікаво та доступно, з повним, аж детальним виясненням історичного тла. Може тому, що вона розчислена на молодого читача, який потребує вияснення ситуації, коли в час німецького переслідування працювала українська поліція та творилися військові з'єднання. Любовна історія на тлі жорстокої доби надає повісті людяности та тепла. **МЗО**

ОКРУЖНА РАДА СУА ЧЛЕНОМ СТЕЙТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ

У травні ц. р. Окружна Рада СУА в Ньюарку вступила в члени Стейтрової Федерації Жіночих Клубів стейту Нью Джерзі. В днях 24.—28. травня ц. р. відбулась Конвенція Стейтрової Федерації в Атлантик Ситі і там Окружну Раду заступала її нововибрана голова п-ні Грина Кіндрачук у супроводі п-ні Камілі Смородської, голови 18 Відділу СУА з Пассейку. П-ні Кіндрачук привітали, як голову Окр. Ради СУА і представили, як новоприбраного члена Федерації.

Поради з мови

Читачка нашого журналу п-ні У. В. звернулася до редакції із запитанням, що буде правильне: „пилосмок“ чи „пилосос“, „смок“ чи „помпа“.

Відповідаємо. Правильне буде тільки „пилосмок“, бо воно утворене в другій своїй частині від українського слова „смокати“, тимчасом як „пилосос“ утворене від російського слова „сосать“. На Україні в 20-их роках уживали тільки першого слова, але тепер, на жаль, під русифікаційним тиском лиш останнього слова. Вільним українцям слід уживати українського слова. З огляду на сказане слід уживати і слова „смок“, що є назвою пристрою, яким тягнуть („смокчуть“) течива, рідину. Слово „помпа“ чужомовного походження, але воно узвичаєне в українській мові і зручне до вжитку, бо можна сказати „помпувати“, „помпую“ і т. д.

Читач А. В. запитує, як називати рідке паливо, вживане в Америці для ogrівання мешкань — „олія“ чи „олива“.

Відповідаємо. Ні так, ні так. В українській літературній мові „олія“ (не „олій“, бо це локалізм) — це їстивне рослинне мастило та олія, уживана в малярській техніці. „Олива“ — те, що горить у лампаді за посередництвом гнота. А в печах, що ними в Америці ogrівають (опалюють) приміщення, горить „нафта“. До речі буде тут сказати, що в хатніх лампах, якими користувалися на Україні давніш, або, може, й тепер ще користуються, горіла не „нафта..“, як казали в Галичині, а „гас“, тим то й такий пристрій для освітлювання приміщень називається „гасник“. **В. Ч.**

АНКЕТА ВИХОВНОЇ КОМІСІЇ СУА

Виховна Комісія, що діє при Централі СУА під головуванням п-ні Марії Одежинської, постановила провести опитування в кількох школах українознавства у Філадельфії. При допомозі вчительок, зацікавлених в опитуванні, вдалося роздобути відповіді на ряд запитів серед учнів 12—16 рр. Запити торкалися справ авторитету, середовища і замилювання нашої молоді. Зібрано около 100 відповідей із дуже цікавим вислідом. Усе буде обговорене в нашій сторінці „На виховні теми“.

Той живе, не тужить, хто з книгою дружить.

Рибалка

Новела

— О, музико! О, розкішні мажорні та мінорні звуки, що сталося з вами? Куди поділися гармонійні мелодії, що викликували шляхетні, чи бадьорі почуття, що підносили людину в висоту до шляхотних стремлінь, а не стягали її вниз? Чому тепер усе пишеться, скиглить, трубить, збуджуючи рознуздання та розперезання і немов кожним своїм звуком каже: ти живеш тільки фізично! Один раз! То ж жий! І така музика переслідує людину на кожному кроці.

Так він зідхав і бунтувався у душі, вичерпаний нервово до крайності всіми гучномовцями, патефонами, радіями та телевізорами, що всі разом і кожне зокрема постачали якісь звуки, куди б він не рушився. На праці, у приятелів, у лікаря, у крамниці, у продавця морозива, на бензиновій станції, в автох і автобусах — все грало, ні, гриміло на повний голос байдуже до людських потреб спокою. Найгірше обурювало його те, що й у дентиста пищав якийсь збір дутих інструментів надмірно голосно і він не чув навіть свого голосу тільки подвоєний біль від свердла. Його нерви ставали, немов волоски, що легко могли пірвати-ся.

В його помешканні міг би бути чудовий притулок для умової праці, якщо б не люди довкруги. Навіть крізь подвійні вікна, стелю і підлогу продиралися до нього звуки, що їх хтось хотів слухати, але не він. Один понад одного люди переганялися в купівлі апаратів, щоб похвалитися найліпшим, найчистішим, найголоснішим звуком!

Куди не звертався, до кого не повертався — ніде не знаходив зрозуміння. Він же працює науково, — казав їм, — то ж зрозумійте, що йому потрібний спокій, як автові бензина! Чому ж тоді не піти б йому до бібліотеки? — відвідали йому. — Дивачисько якийсь, — говорили між собою. Навіть не „дивак“, тільки „дивачисько“.

— Ми граємо собі, а не вам, — пояснювали йому.

— То чому не граєте тихо і тільки для себе, а трубите на цілу вулицю? — питав.

— Для нас це тихо. А як вам не подобалося, то змініть помешкання!

Він не вмів тепер володіти собою.

— А ви піднайдете мені помешкання і заплатите за переїзд?

— Хто? Ми? Ха!

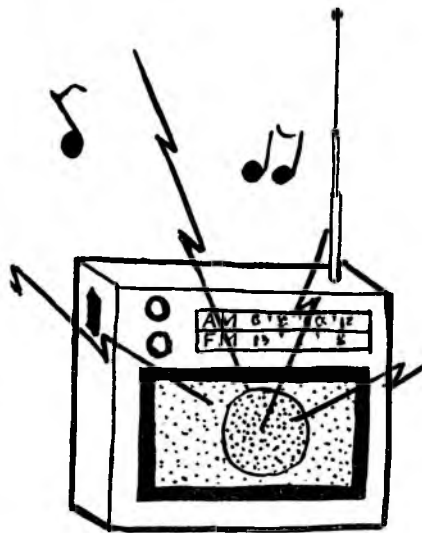
Все було б кінчилося на таких відповідях, якщо б одного дня його терпеливість не урвалася і він опинився перед поважним обличчям у канцелярії, де була вага, накритий білим стіл, шапка з наркотиками, прилад до тиску крові, стетоскоп.

— Гм, гм, гм, — бурмотів лікар на його розповідь. Попросив його до малої клітини, де лікар бачив те, що хотів, а він комплетно нічого, знову бурмотів, і проголосив: — Усе в найкращому порядку. Це ваші нерви. Ви не підходите до сучасного галасливого життя. Маєте тепер відпустку? Добре. Поїдьте трохи риболовити. Заспокоює нерви. Виберіть собі таке місце, де немає літників, такий, як то кажуть „Богом забутий кут“, обов'язково над річкою і сидіть над нею до вечора. Ло-

віть рибку. З'їдьте, або викиньте, але ловіть. Не риба тут важлива, тільки ви. Ваші нерви заспокоюються. Посидіти в спокою і на самоті над річкою і до чогось змагати — от що головне. Того вам треба. Запишу вам теж щось, але головне риболовити...

„Забутий Богом кут“, а ще і над річкою важче було знайти, як він думав. Але після довгих шукань щось пригоже таки піднайшов. Мала оселя в горах. Кілька домиків. Нюдного літника. Місцеві люди зайняті сінокосами, худобою, збутом молока. Їх ані видно, ані чути. Вранці маленькі перелякані зайчики були його єдиними товаришами. У день якийсь жовточервоний птах стукав своїм солідним дзьобом у кору дерева і хоч це також було порушенням спокою, то якось йому не перешкоджало. На голос птахів він навіть чекав із тугою, байдуже, що і в них не завжди було щось приємне. Але вони належали до природи, а та лікувала його нерви. Коли пішов трохи далі вздовж річки, то вже не бачив ані людей, ані худоби, ані пса.

З математичною точністю виконував усе, що порадив лікар. Сідав на березі з вудилом у руці і завмирав у тій позі, заслужаний у себе і в тишу природи. І поволі оживав. І потрохи поверталися до нього його творчі думки, відкинені бажання. Якою чудовою здавалася природа! Як жартівливо шепотіла про щось вода у річці! Якою величною здавалася вкрита шпильковим лісом потойбічна гора! Усе дихало свіжістю, чистотою. У порівнанні з розігрітим асфальтом і залатуванням улітку вулиць міста, і з запахом спаленої бензини, що тягнулася за автоми, тут був добродійний, цілющий нектар! Якою дружньою здавалася повисла над шпилем гори хмарка, що грозила зливою! Нехай навіть летить на нього! Це животворний дощ! Найтихіша з тиш довкола, яке ж це благословення після вереску великого міста! Без крику і

писку так званої музики, без людського існування взагалі!

Його нерви ставали чимраз більше схожі на нічних хижаків, що ховалися-зникали перед світлом дня. Байдужий спершу до рибячого існування він пожалував рибку, що платить своїм життям за його спокій і постановив пошадити її. Не прив'язував ніякої принади до вудила. Але вудку по-давньому тримав у руці, бо це був цілий сенс і оправдання його безчинного самотнього сидіння на березі річки. Нехай собі живе рибка! — думав. Якщо йому легко і добре, то нехай не гине ніщо довкола нього! Ніде! Нехай буде благословення життя! Для всіх і на віки! Бог з ними — з тими грайками. Треба не їх обвинувачувати, тільки тих, що видають закони і не пошанують права людини на спокій. Переїде сюди! Нехай собі там велике місто гуде і трубить на всі лади, а він тут з'єднається з природою. Як існує ще спокійний закуток на землі, то він до нього належить! Відсіля підуть його твори. Тут ніщо ще не зіпсує людською рукою, тут навіть стовпа електричного немає, щоб можна було включити якогось апарата! Чудово — добре — свято...!

І раптом одного дня, як нерви вже майже заспокоїлися — музика! Виразна, скочна, голосна! Він здригнувся від несподіванки, вудка схитнулася і пливок поплив із водою. Причудлося, чи що? Так вона клятуша ввійшла вже в його кров, що чує її навіть тоді, як ніхто нічого не грає? Річка так хлопотить, чи дерева шумлять? Та бо ж ні! Це справді були звуки музики, що грала чимраз голосніше, ті зненавиджені ним пискливо-крикливі звуки без мелодії, що переслідували його в місті на кожному кроці.

Він зірвався з місця відразу насторожений, лютий, готовий до боротьби.

За кушем недалеко нього розташувався саме якийсь круглий чоловічок. З торбою повною харчів, з баньочками якоїсь справжньої, чи штучної кошані, з вудкою в руці, він гукав на цілий голос:

— Хлопці! Гей, хлопці! Сюди! Тут добре ловить музику!

Подратований, не спроможний прийняти того спокійно, він відмі-

На актуальні теми

До програми СУА

Чи задовольє вас праця СУА? Що ви хотіли б змінити в ній та як, на вашу думку, поліпшити співпрацю

тив у думках: — Не рибу добре ловить, тільки музику! Якесь божевільне покоління настало, чи що?

Музика справді „добре“ ревіла. Круглий чоловічок задоволений і гордий викручував на боки малого радіоприймача, намагаючись, очевидно, що більше посилити його звук. Громада хлопців різного віку таких самих кругловидих, як він, обвела його з усіх сторін і виявляла своє захоплення.

Почервонілий від люті, він розгорнув руками гілки куща і ревкнув на нього:

— Як ви смієте? Перестаньте! Чули? Тут заборонено грати!

Чоловічок добродушно поглянув на нього і на мить затурбувався:

— Думаєте, що не клюватиме?

Хлопці дивилися на чужу людину з великою повагою. Тепер виявилось, що в кожного з них був підручний радіоприймач. Музика раптом розсварилася з річкою і хотіла її перемогти.

— Бог з нею, з рибою, — гримнув він. — Це ваша музика!

Круглий чоловічок відітхнув з полегшенням. Він, очевидно, не зрозумів його.

— О, не журіться! заспокоїв його. Хлопці розташувалися на березі і раптом сиділи рядочком, немов горобчики на дротах, в одній руці вудка, а в другій радіоприймач. — О, не журіться! — повторив чоловічок до майже непритомного науковця. — То вас зле повчили, що риба клює, як довкола тихо! Ви не вірте! Я вас зараз же переконаю! Побачите, що вона під поверхню підпливає, як почує музику! Тоді її, хоч руками згортай! А ну, хлопці, підсиліть звук ще трохи!

Як скінчилося? Були чутки, що в суді...

між Відділами і збільшити ефективність праці взагалі?

На поставлене мені підвище питання я відповім потакуюче. Програма СУА така всеобіймаюча, що прямо немає ділянки, якої наша організація не включила б у свою програму. Вона охоплює внутрішні й зовнішні зв'язки, дбає про допомогу для Рідного Краю, підтримує розвиток української культури, розбудовує українське дошкілля, впроваджує нові методи суспільної опіки, плекає українські традиції і зберігає культурні надбання.

Та це не значить, що намічена програма СУА має стояти на місці та що вона така досконала, що в ній не можна нічого змінити чи її доповнити. З поступом сьогоднішньої науки й техніки та щораз то нових потреб родинного і суспільного життя мусить іти в парі й поширення програми СУА, зокрема в освідомленні українського жіноцтва, щоб ще більше заінтересувати його жіночим рухом і діяльністю СУА.

А можна перевести це при допомозі добре редагованого й цінного журналу „Наше Життя“, що повинен знайти доступ до кожної української родини, а зокрема до молодого жіночого покоління. А щоб „Наше Життя“ стало ще більш популярне, треба, щоб журнал узяв до уваги й потреби молодого членства, яке в останні часи відчуває потребу організування своїх Відділів. Серед того членства панують інші заінтересування, інший спосіб мислення та підходу до нинішніх проблем українського життя. Тому псбажаним було б, щоб „Наше Життя“ побіч сторінок СФУЖО, виховної і Світличок впровадило й сторінку для молодого членства українською й англійською мовами. Така сторінка не тільки збільшить число передплатників журналу, але й заохотить молодше членство дописувати до нього та пробувати свого пера.

Якщо йде про журнал „Наше Життя“, то треба би змодернізувати кампанію за приєднання нових передплатниць, бо тільки через журнал можна дістатися до сердець жіноцтва та впливати на його ментальність. Та-

Із виставки народнього мистецтва в Міському Музею Ньюарку:

Стоять зліва: пп. Ольга Гнатик, Лідія Гладка, Мирослава Гординська, Дора Рак, тодішня голова Окр. Ради, Пелагія Кучкуда, Омеляна Цяпка, Марія Турко, Дарія Лозова. Це члени Комітету, що влаштував і провів виставку. — Гл. допис ч. 5, 1970 року.

UNWLA Regional Council in Newark, N. J. arranged an folk art exhibit in the City Museum. On the picture — the Exhibit Committee.

ку кампанію повинні вести членки поодиноких Відділів на місцях. При цьому треба ставити домагання, щоб самі членки не тільки його читали, але й передплачували. Така плянова акція повинна дати кожного року кілька сотень нових передплатниць, а з ними й нових членів для організації.

Щоб збільшити ефективність праці Відділів, треба, на мою думку, подбати про те, щоб при кожному Відділі, навіть при найменшому, була створена комісія плянування. (Як мені відомо, при деяких Відділах вона вже існує). Ця комісія намічувала б працю в даному Відділі, прокладаючи такий плян Управі Відділу до апробати. Це відтяжить засідання Управ Відділів, які витрачують не раз багато часу — заки продумують і узгодять, що треба було б зробити, щоб збільшити активність даного Відділу.

Такі комісії плянування різних Відділів у даній місцевості чи Окрузі могли б час до часу відбувати спільні засідання й узгоджувати спільну дію

і спільними силами влаштовувати таку чи іншу імпрезу, що входить у програму СУА, повторюючи її в різних місцевостях. Така співпраця не тільки побільшить ефективність даної діяльності, але й наблизить до себе членство різних Відділів та причиниться до кращого взаємного пізнання.

Працю Відділів на місцях може поліпшити співпраця членства з місцевими церквами й їх духовенством. Наше членство, активізуючися в парохіяльному житті, здобуває прихильність даного о. пароха, який радо допоможе жіноцтву в його парохії. Така співпраця в деяких місцевостях дає гарні висліди.

У пляні праці СУА намічено, між іншим, і зовнішні зв'язки. Їх до тепер удержувало кілька визначних членок, що займають чільні становища в побудові нашої організації й які гідно репрезентували нашу організацію на різних світових жіночих з'їздах. Тепер, коли в нашій організації маємо

багато здібного членства, що вже тут покінчило вищі студії і бездоганно володіє англійською мовою, такі зв'язки з американським і жіноцтвом інших народів можна би збільшити. І то не тільки з нагоди різних з'їздів чи конференцій, але й у приватному житті, освідомлюючи їх про нашу звольну боротьбу, про нашу культуру, традицію і тим подібне. Наприклад, дуже багато може зробити для спопуляризування нашої організації серед американців — ляльковий театр, що його так гарно розбудовано при нашому Відділі. Для тієї цілі треба би переложити наші сценки на англійську мову і показати ті вистави в американських світличках.

Христя Сенік
членка 90 Відділу СУА
у Філадельфії

Подаємо черговий голос нашого молодого членства, висловлений на Окружних З'їздах цього року (гл. чч. 5 і 6 Н. Ж.).

На виховні теми

Редагує Вих. Комісія СУА

Розвага нашої молоді

Розвиток забав на протязі поколінь творить окрему ділянку дослідів історії. Деякі гри, чи розвагові зайняття, як спорт, переходять повільну еволюцію, деякі суттєво змінюються. Деякі розваги переходять стадії коли вони дуже в моді, а після кількох років мало хто навіть чує про них. Скільки нині пам'ятає про „флірт“, а скільки його грає? Назагал приходить ствердити, що тепер підупали т. зв. товариські гри. Можливо що вони не витримали конкуренції готових розваг як патефон чи телевізія, але можливе також і те, що „старше покоління“ було надто зайняте, щоб передати ці гри своїм дітям.

Тим, хто коли небудь мав нагоду обсервувати теперішнє юнацтво при розвазі, мусить бути ясним, що улюбленим їхнім заняттям є слухати модерну музику і пританцювувати — оті модерні танці, що більше схожі на ритмічні вправи, як на романтичні танці, до яких звикли їхні батьки. Якщо немає нагоди на цю розвагу, то юнацтво найрадше займалося б спортом. Але цікавим є те, що укладаючи формальну листу своїх уподобань, юнацтво ставить спорт на першому місці, а танці займають восьме. Можливо це тому, що під заголовок танців включають лиш формальні завчені танці, чи то народні, чи балет. На друге місце у розвагах юнацтва висувається музика, а далі малювання. Конструкції та читання дістали однакове число голосів і обидва поступаються місцем колекціонуванню. Такі „традиційні“ замідування як вишивка, фотографічна чи мандрування дістають стільки само голосів що й — революційна і політична діяльність.

Натомість високо на листі уподобань юнацтва знаходимо — про тильну статтю! Без точнішого окреслення. Значить наше юнацтво після дитячої „сегрегації“ зовсім нормальним порядком починає шукати мішаного товариства. Тре-

ба лиш подбати, щоб його можна було найти в українському середовищі. МЗО

Розмова з мамою

ОБМАН У ШКОЛІ

Недавно зайшла у нас розмова про обман у школі. Виходить, що в середній школі обман (відписування) такий поширений, що дехто з учнів не бачить у тім нічого злого. Їхне становище мотивують тим, що шкільні оцінки набрали неспівмірної важливості в прийнятті до університетів і на працю. Оцінки рідко відзеркалювали справжнє знання, тож чому не старатися піднести їх усякими способами, якщо від них так багато залежить — це логіка думок тих, що обороняють обман. Мені все таки виглядає, що обман є нечесний без огляду на те, хто б до нього не удавався і які важні причини на це не подавав би.

На жаль, правдою є, що вчителі та батьки подекуди надто сильно наголошують оцінки. Оцінки, по собі, повинні бути те саме, що лікарські заваги — вказати недоліки, показати напрям, в якому дитина повинна більше працювати. Однак у теперішньому світі завеликий наголос поставлено на змагання, не ради змагання, але ради виграшу. Тому то діти часто вважають, що краще „невеличким“ обманом задовольнити вимоги батьків та вчителів, як чесно викликати в них незадоволення. Їм залежить на тому, щоб ми могли бути з них горді, тому треба, щоб ми самі собі здали справу з того, що для нас важніше: чесність чи успіх за всяку ціну? Задоволення дитини, чи можливість похвалитися її успіхами?

Друга причина обману є брак довір'я до самого себе. Довір'я у власні сили виробляється успіхами, тому ми даємо можливість дітям пробувати різні зайняття. Однак примушувати дитину братися за працю не під її силу доводить лиш до зневіри та розчарувань. Батьки мусять собі усвідомити, що деякі самі по собі вартісні

осяги, не мають значення для дитини. Ганити дитину за погану оцінку часто є так само безсенсовним, як хвалити за добру оцінку, що її дитина досягнула без найменшого зусилля. Діти не розуміють „чесність“ як абстрактне поняття. Вони мусять у конкретних випадках уміти ставити до себе вимоги, співмірні із своїми можливостями. Тоді вони відчують радість, досягнувши успіхи власними силами. Раз його досягнувши, обман стане для них обманом самого себе, прикритим і непотрібним. Щоб це досягнути, дитина мусить бути певна, що люблять і гордяться нею без огляду на її оцінки. Мушка

НОВІ ВИДАННЯ

Роман Завадович — „Марушка Чепурушка і Лесь Побігдєсь та інші веселі оповідання“. Ілюстрації Л. Гуцалока, Е. Козака, Ю. Козака. ОПДЛ Торонто-Нью Йорк 1969.

Молодші школярі дуже люблять гумористичні оповідання, яких у нашій дитячій літературі нажалю мало. Тому з приємністю поручаємо нове видання — збірку коротких оповідань про смішні пригоди із щоденного життя дітей.

Дівчинка Марушка має багато клопотів із своїм братиком Лесем, який все кудись поспішає і немає часу за собою порядкувати, губить речі, та відписує завдання від товариша — із комічними наслідками.

Великий чіткий друк, ілюстрації, та веселі оповідання — одні дуже вдалі, другі менше, певне зроблять цю книжку Романа Завадовича одною з більш люблених між дітьми. Р. Г.

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

Курс Працівників Дошкілля

Зшиток 1.

Зміст:

- І. Пеленська: Курс Працівників Дошкілля
- І. Винницький: З проблем розвитку психології дитини
- Я. Теленко: Програма й методика навчання у дитячому садку

Ціна 2.50 дол.

Замовляти в Централі СУА

Остання прислуга

Конкурс на ікону св. Ольги вже був ухвалений, коли ми зголосились до мистця Антона Малюца з запрошенням очолити Мистецьке Жюрі. Він охоче відгукнувся на це запрошення, як завжди, коли ми звертались до нього в якимнебудь мистецьким проектом. Але в ході розмови в нього виринули ще додаткові пропозиції.

— А чому б нам не проголосити конкурсу на картину княгині Ольги взагалі? Подумайте, як це було б цікаво! Тоді мисткині не були б в'язані приписами іконопису та й могли б дати картину побуту того часу.

Але ми пояснили, що наше членство хотіло б дістати ікону цієї нашої святої. З нагоди 1000-ліття її смерті це була б гарна пам'ятка для широких кругів нашого жіноцтва.

Мистець погодився. Він дуже добре розумів потреби нашої громади. Це й видно було в тому, кого він порадив запросити в члени Жюрі. Поруч нашої мистецької співробітниці п-ні Мирослави Гординської на його думку треба було притягнути представниць новоприбулого і тут народженого жіноцтва. Ними стали пп. Ніна Січинська і Меланія Милянєвич. Для співпраці з кругів мистців ми запросили Михайла Черешньовського, голову ОМУА.

Така була наша початкова розмова. Проминули довгі місяці, впродовж яких ми інформували А. Малюцу про перебіг Конкурсу та й вимагали різних фахових порад. Перший реченець, назначений на 15. грудня 1969 р. довелося пересунути на 30. квітня 1970 р.

Справа Конкурсу протягнулась. Ми знали про занедужання мистця й вичікували сприятливої хвилини. Хотілося вірити у міцний організм, у щасливу зірку. Та й у телефонічних розмовах Антон Малюца не виявляв ніякої тривоги. Голос його лунав спокійно, як завжди.

Але хвороба поступала вперед. І врешті досягнула нас вістка, що Антін Малюца перебуває у шпиталі й невідомо коли вийде.

Коли проминув реченець —

треба було приступити до впорядкування надісланих праць. Їх наспіло 12 із різних країн. З хвилюванням переглядали ми це мистецьке добро, що його так очікував Антін Малюца. Невже він мав би не побачити цього?

Ні, цього не може бути! Він сприяв цьому, він підтримував нас. Це ж і його заслуга, що цей Конкурс доведено до кінця. І тому він мусить побачити цей вислід, а може й видати свою оцінку поодиноких творів. Дарма, що він уже кілька тижнів перебуває у шпиталі і рідня його пригнічена перебігом хвороби. — Пробуйте, каже його дружина. — Може трапите на такий день, коли він буде краще почуватися. Не раз буває, що й слова не промовить, а не раз радо розкаже щось.

І так 27. травня 1970 р. ми вбрались у дорогу. П-ні Стефанія Пушкар, голова СУА, приїхала в моєму товаристві з Філадельфії, а до нас долучилася своїм автотом п-ні Христина Воевідка з Нью Йорку, референтка виставок Музею СУА. Завантаживши картини до

багажника ми заїхали під шпиталь в Асторії. Серед шпитального гамору й руху ніхто не зауважив дивної процесії, що несла картини до кімнати хворого. Тут ми натрапили на ще одного відвідувача. Це був п. Борис Ржепецький, голова Літ. Мистецького Клубу.

Антон Малюца зустрів нас насторожено. Офіційна делегація від Жюрі Конкурсу? Та ми пояснили, що хочемо поділитися вислідом, який нас урадував. І коли він не заперечує, то станемо показувати йому картину за картиною.

Він мовчки притакнув. — Чому починаєте з найкращого? спитав він, коли ми розгорнули ікону, звинену у роліку. — Давайте все всуміш так, як воно приходило.

Ми вже не пробували переконувати його, що ікони не є впорядковані за їх вартістю, а просто так, як удалось їх перевезти. Бо вже бачили живий вогник зацікавлення в його очах. Живіше зазвучав його голос, він пробував підвестися на лікті, щоб краще приглянутись.

Поволі проходила одна картина

Із виставки бачванського орнаменту в Музею Нар. Творчости СУА в Нью Йорку
Стоять зліва — Антін Малюца, що дав характеристику зарисовок Юліяна Колесара, Докія Гуменна, письменниці, Стефанія Пушкар, голова СУА, Марія Ржепецька, голова Музейного Комітету, Катерина Пелешок, членка Музейного Комітету.

Late Anton Maluca, Ukrainian painter with Mrs. Stefania Pushkar, UNWLA President and other ladies at the exhibit of the Bachka ornament in the UNWLA Museum in New York City

за другою. Деякі казав ближче присунути до себе, в інших вимагав більшого відступу. В уривках між картинами говорив. Я пробувала записувати дещо, він бачив це і не раз одне або друге твердження повторив ще раз.

Похвали його були скупі. Одне, друге кинене слово вистачало і ви чули, яке щире признання скривалося за тим. Бо справжнє мистецтво зворушує і в тому є найбільший його осяг. Тому непотрібно багато виразів на те, щоб це виявити.

Але й було негодування! Чому наші мистці, а в цьому випадку мисткині так мало дбають про іконографію? Адже закони іконопису виросли з довгої традиції і на ній побудовані. Чому проголошуємо стільки заяв в обороні старих і культурних вартостей, а не хочемо їх пізнати і зглибити?

Запитуємо, що саме він має на думці. Яка риса тих картин так схвилювала його?

— От хочби хрести, що їх мисткині вложили в руки св. Ользі. Є правилом, що хрести в іконах належать великомученикам і мученикам, а кн. Ольга такою не була. До того хрести, що їх примінили мисткині — оформились щойно кілька століть по смерті Ольги. Про хрести й іконопис писали в нас Іляріон Свенціцький і проф. Іван Отієнко, недавно тому видав книжечку про різні види хреста Господнього о. С. Кендзерявий-Пастухів. В англійській мові є багато творів про ікони і загальні засади іконопису можна звідтіля зачерпнути.

Мистець пояснив це точніше на підставі баченого. Приклади сипалися з його уст, він забув про виснаження і втому. А коли ми просили загального враження про матеріал Конкурсу, то він його коротко окреслив:

— Хоч не вжито тут іконописної техніки, проте є велика майстерність, часами близька до віртуозності в приміюванні інших технік, як акрилік чи мозаїка. Ці технічні іновачії, що їх із такою любов'ю вжили учасниці Конкурсу у своїх працях, могли б навіть збагатити традиційний іконопис. Назагал прислані на Конкурс речі є багато кращі, ніж можна було сподіватись.

Новинки з Централі

У днях 13. і 14. червня 1970 р. відбулися в Домі СУА у Філадельфії **Річні Збори Гол. Управи**. Прибули майже всі члени Гол. Управи і Контр. Комісії. Новиною цих Зборів була праця в Комісіях, на яку поділились усі присутні для обговорення різних ділянок СУА. Збори були завершені панелем на тему Окружних Рад СУА. Згідно зі статутом оформилася Номінаційна Комісія Гол. Управи й визначено реченець XVI Конвенції на жовтень 1971 р.

Дня 15. червня п-ні Олена Климишин, вих. референтка Гол. Управи, відбула **нараду з Вих. Комісією СУА**, яка діє у Філадельфії під проводом п-ні Марії Одежинської. Предметом нарад були Виховні Семінари. Недавно тому успішно закінчився такий Семінар у Дітройті, проведений Окружною Радою СУА. Заплановано такі і в інших Округах.

У днях 7—12, червня 1970 р. відбулась у Сан Антоніо, Тексас **79 Конвенція Ген. Федерації Жіночих Клубів**. Представницею Союзу Українок Америки була там п-ні Марія Душник, референтка

Наша розмова добігала до кінця. Півтори години тривала ця демонстрація картин, що викликала таку живу реакцію.

Наших слів подяки мистець не слухав. Зовсім тихим голосом, що зраджував його зворушення, він подякував нам за це мистецьке переживання.

А воно так скоро не закінчилось. Бо на другий день, коли до нього навідався його швагер Боярський, Антон Малюца забажав подиктувати йому своє становище до Конкурсу на ікону св. Ольги. Всі ті думки, розсіпані в нашій розмові, сформувались тут у чітку схему. Це його заповіт для українського мистецького світу, зібраний в одній тільки ділянці — іконопису.

Дня 17. червня 1970 р. Антона Малюца не стало. Його слово в справі Конкурсу на ікону св. Ольги — це його остання прислуга для української культури.

Л. Бура

зв'язків Гол. Управи. Вона була представлена учасницям у часі Міжнар. Сніданку 9. червня і в тому часі роздала сотням делегаток своє звідомлення й летючку про СУА. Дня 12. червня п-ні Душник провела зустріч із жіноцтвом української громади в Гюстон, Тексас.

ВЗІРНИК ДЛЯ МУЗЕЮ НАР. ТВОРЧОСТИ СУА

Вже була згадка в нашому журналі, що п-ні Оксана Ткачук із Дітройту подарувала для Музею взірник гуцульських узорів. Приступаємо до точного опису цього цінного експонату.

Взірник вишитий на дрібній панамі ярдової ширини. У цілому вміщує 41 узорів, з того 23 взори з вуставок (ширші), а 18 узорів із комірків чи дудів. Усі взори виконані низинкою. Більшість узорів (17 шт.) походять із с. Шешор, пов. Косів, по одному взорі є з с. Жаб'я і з долини Прута. Якусь частину узорів уложила п-ні О. Ткачук на підставі рисунку й кольориту гуцульських узорів. Є також один взір із Поділля, що прийнявся був у Шешорах.

Взірник був випрацьований на курсі вишивок, що проходив під проводом п-ні Оксани Ткачук у Дітройті. Взори вишивали курсантки, а поміж ними найбільше вишили пп. Анна Дорош і Стефанія Дуб. П-ні Дорош — лемкиня, що полюбила гуцульську вишивку, а п-ні Дуб, б. голова Окр. Ради, відома із свого замилювання на вишивки.

Всім паням, учительці й курсанткам складаємо ширю подяку за такий цінний скарб!

ДЛЯ КНИГОЗБІРНИ СЕНАТОРІВ

Постановою Річних Зборів Гол. Управи СУА ухвалено розіслати членам Комітету Заграничних Взаємин у Сенаті ЗСА англійські книжки про Україну. Розпочато цю акцію розсилкою книжки Івана Коляски „Освіта в УРСР“.

Наспіли подяки від кількох сенаторів. Обширним листом відповів сенатор Тома Дж. Дадд, зазначаючи, що ця тема його особливо цікавить і він уже кілька разів порушив її на терені Сенату.

Черговою книжкою, що послужить у цій освідомній акції, буде твір В'ячеслава Черновола.

Молоді дентистки

Радіємо, коли прибуває нам молодих професіоналісток. Ще не маємо перегляду цього річних градуанток, що їх присилають нам Окружні Ради СУА. Зате можемо представити нашим читачкам дві молоді сили, що

Д-р Дарія Дубас
Miss Daria Dubas, D.D.S.

закінчили таку відповідну для жінок професію — дентистику.

Д-р Дарія Емілія Дубас народилася в Крукеничах, Зах. Україна в 1942 р. Закінчивши парохіяльну школу св. Йосафата в Клівленді й Лікольн Гай-скул — стала студіювати мікробіологію в стейтовому університеті в Колумбусі. Дентистичні студії завершила в католицькому університеті в Ст. Луїс, Мізурі, в 1968 р. З початком цього року відкрила свою дентистичну канцелярію на Пармі, Огайо.

Д-р Дарія Дубас пішла слідами своєї матері п-ні Євгенії, б. голови Окр. Ради СУА, бо стала членкою 12 молодечого Відділу СУА в Клівленді. Є також членом Українського Лікарського Товариства.

Д-р Ірина Рогуцька народилася в родині Демидовичів у Німеччині в 1944 р. В 1948 р. переїхала з батьками до Аргентини, там закінчила середню школу і музичну консерваторію. Була активною пластункою, а деякий час була виховницею новачок. У 1960 р. родина переїхала до ЗСА, де в 1965 році молода Ірина закінчила Гантер Каледж. Дентистичні студії завершила

в Нью-Йоркському Каледжі Дентистики в 1969 р. В міжчасі виїхала заміж за мгр. Олега Е. Рогуцького.

Д-р Ірина в ЗСА теж була активною пластункою, виховницею і команданткою табору. Тепер належить до Куреня „Чорноморські хвилі“.

Недавно тому відкрила дентистичний кабінет на Асторії, Н. Й.

Щиро вітаємо молодих професіоналісток і бажаємо успіху на їх професійному і громадському шляху!

ЯК УЯВЛЯЮ СОБІ УКРАЇНУ?

Виставка Творчості Молоді стала не тільки традиційною імпрезою 64 Відділу СУА в Нью-Йорку, але передовсім імпрезою, яка нам найбільше лежить на серці.

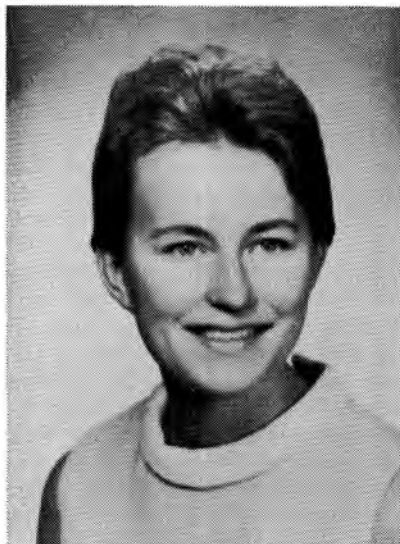
Звертаємось тому тепер до батьків і молоді з проханням приготувати експонати. Заступлені можуть бути всі ділянки мистецтва: малярство, кераміка, наклеювання, скульптура, вишивка, витинанка і т. п. Темою цього річної Виставки є: „Як уявляю собі Україну?“

Батьки! Покажіть своїм дітям найкращу золото-синю країну в світі! А ви, діти, намалюйте, витніть, вишийте, приберіть, завітчайте свою Батьківщину в найкращі наші українські багатства.

Виставка буде тривати від 28. вересня до 11. жовтня 1970 р.

Помогай, Боже!

Ірина Волосенко
пресова референтка

Д-р Ірина Рогуцька
Mrs. Irene Rogutsky, D.D.S.

БЮРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

В останньому часі постали два Бюра Суспільної Опіки в наших осередках, а саме в Ньюарку і Нью-Йорку. В обох випадках ініціативу до того дали Окружні Ради СУА.

У Ньюарку підготовка почалася ще на переломі 1968-69 рр. Тоді то референтка сусп. опіки п-ні Неоніля Беднарська, яка є фахівцем сусп. опіки, переговорила справу засновання такого Бюра з місцевими організаціями та підготувала ґрунт. Коли пізніше Відділ УККА скликав Конференцію всіх допомогових організацій, Окр. Рада включилася в цю акцію. Тепер вона співпрацює, як рівнорядний чинник із Відділом Т-ва Самопоміч у веденні цього Бюра. Пані Беднарська вложила в це багато праці, як ініціатор і фахівець.

У Нью-Йорку приступлено до засновання Бюра восени 1969 р. Ініціативу до того дала Окружна Рада СУА, а головню референтка сусп. опіки п-ні Олена Процюк. У порозумінні з Відділом Т-ва Самопоміч запрошено до співпраці фахівців сусп. опіки, які радо зголосилися. Бюро відкрито 6-го квітня 1970 р. в домівці Т-ва Ветеранів. Тепер п-ні Олена Процюк, яка теж є фахівцем сусп. опіки, працює над згуртуванням Гуртка Добровільної Жіночої Допомоги.

Про перебіг праці обох Бюр подамо згодом докладне звітлення.

НОВИЙ МОЛОДЕЧИЙ ВІДДІЛ СУА

Дня 26. травня 1970 р. заснувався в околиці Сан Франціско, Каліфорнія, новий Відділ ім. Лесі Українки. Ініціативу до засновання подала п-ні Ярослава Оренчук, кол. голова 62 Відділу СУА. До Відділу вписалося 10 молодих жінок, яких головним бажанням є — заснувати Дитячу Світличку. Головою Відділу обрано п-ні Галю Стеців. Управі нового Відділу та його членкам бажаємо успіху в праці!

ЗБІРКА НА ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

З черги Окружна Рада СУА з Рочестеру подала звітлення із збірки на Фонд Наглої Потреби, що була проведена восени 1969 р. На ту ціль зложили:

..9 Відд. — 119 дол., 19 Відд. — 100 дол., 46 Відд. — 25 дол., 47 Відд. — 311.50 дол., 49 Відд. — 60.50 дол., 57 Відд. — 100 дол., 68 Відд. — 134.50 дол., 97 Відд. — 87 дол., 99 Відд. — 118 дол. Разом 1,055.50 дол.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

МАЯМІ, ФЛОРИДА

З жалем повідомляємо все членство СУА, що 13. березня 1970 р. відійшла у вічність довголітня членка нашого Відділу бл. п. **Марія Онуфрій** родом Гончар. Походила з Букачович, пов. Рогатин. Народжена у 1908 р., малою дівчинкою прибула до Америки і замешкала у Нью Йорку. Там вийшла заміж за Данила Онуфрія у 1927 р. До Маямі перенеслась мешкати постійно у 1957 р. і включилася тут у церковно-громадське життя.

Покійна була надзвичайно доброю вдачею, вміла з усіма погодитись та працювати для своєї церкви і народу. Полишила у глибокому смутку чоловіка, сина, брата, ближчу і дальшу родину і місцеву українську громаду.

З болем серця відправили Союзянки свою поестру на вічний спочинок. Над домовиною попрашала її голова п-ні Візняк. Нехай земля Вашингтона буде їй легкою!

**Управа 17 Відділу СУА
ім. Олени Теліги**

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З жалем повідомляємо, що 28. квітня 1970 р. відійшла у вічність на 89 році життя довголітня членка нашого Відділу бл. п. **Катря Трембіцька**, вдова по покійному Романові Трембіцькому, гімназійному вчителю.

Сама вона працювала довгі роки, як учителька, сповняючи обов'язки директорки дівочої школи в Любачеві, Зах. Україна. Поруч педагогічної праці брала участь в жіночих товариствах.

Пізніше, як емігрантка вчителювала в укр. школі у Кракові, віддаючи нашій дітворі всі свої сили. У 1950 р. переїхала з Німеччини до Америки, зупинившись на постійне в Нью Йорку, де включилася в ряди СУА, ставши членкою 1 Відділу СУА. Похилий вік та й скитальщиною підірване здоров'я в останніх роках послабили її активність, але любов до нескореної Батьківщини жевріла в її серці до останнього удару.

Полишила у смутку сина д-ра

Для нашого журналу

Кожна членка СУА повинна передплачувати свій журнал! Під таким ключем розпочали ми цей рік і радіємо, що він прийнявся. Членки Управи Відділів надсилають нам зголошення приєднаних ними читачок. Щиро дякуємо їм за цей труд! Він їм повернеться, бо членка Відділу буде краще поінформована про життя своєї організації.

Пам'ятаймо: хто приєднав 5 передплатниць, може дістати одну дарову річну передплату!

Приєднали передплатниць в останньому часі:

Павлина Будзол, Воррен (5 Відд.)	3	Л. Климкович, Шикаго (29 Відд.)	5
Євдокія Барнич, Дітройт	1	Олена Лиско, Бронкс (82 Відд.)	1
Надія Денисенко, Дітройт	2	Соня Микитка, Маямі (17 Відд.)	1
Стелля Федик, Дітройт (37 Відд.)	1	Оля Пендаківська, Бріджпорт (73)	1
Ярослава Гергель, Парма	1	Л. Подубинська, Маямі (17 Відд.)	1
Ярослава Герман, Кліфтон (70 В.)	1	Марія Полянська, С. Орендж (86)	..1
Стефанія Гуменюк, Нью Йорк (1 В.)	2	Катерина Росола, Кергонксон	3
Рута Галібей, Фаєтвіл (85 Відд.)	1	Ірина Шмігель, Рочестер (47 В.)	1
Стефанія Гаврилук, Менвіл (92 В.)	2	Ліда Залуцька, Шикаго	5

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Володимира, синову Ярославу і внучку Лесю, яким складають своє щире співчуття

Членки 1 Відділу СУА у Нью Йорку

ФІЛЯДЕЛЬФІА, ПА.

З глибоким жалем повідомляємо все членство СУА, що 22 травня 1970 р. відійшла у вічність наша членка й їмость-піонерка бл. п. **Стефанія з Сіменовичів Уляницька**. Народилась у Надвірнянському повіті і прибула, як молода їмость із своїм чоловіком о. Антонієм Уляницьким до Америки в 1910 р. Молоде подружжя проживало зпочатку на парохії в Норт Дакоті, а потім перенеслося на схід Америки.

Бл. п. Стефанія Уляницька розуміла своє завдання не тільки дружини й матері, але й громадянки. Проводила навчання в українських вечірніх школах, щоб затримати дітвору при своїй громаді. Збирала молоде жіноцтво, щоб створити з нього церковний хор. У сестрицтвах при церкві працювала для добра парохії, щоб у часах депресії виплачувати довги. В усіх парохіях, де перебував о. Антоній, залишила по собі добрий спогад. Потім, коли о. Антоній пішов на спочинок, проживала з ним у Філядельфії. Стала членкою нашого Відділу й брала участь в його імпрезах.

Полишила у смутку трьох дочок і сина Романа. Під час панахиди в погребному заведенні при-

була численно рідня, приятелі і членки СУА. З жалем попрощало її наше членство і провело в останню дорогу.

З Покійною зійшла у могилу їмость-піонерка, що багато серця і праці вложила в українське громадське життя наших парохій. За це їй влячна українська громада і все пам'ятатиме українське жіноцтво.

**Управа 48 Відділу СУА
ім. Ольги Кобилянської**

* * * * *

З глибоким жалем повідомляємо читачок Нашого Життя, що 28. квітня 1970 р. відійшов у вічність наш довголітній співробітник бл. п. **інж. Роман Коцик**. Походив із Хмелева коло Заліщик. Агрономіні студії закінчив у Відні. Як учасник визвольних змагань перейшов відродження нашої Державности на центральних землях. Згодом розбудував у рідному Хмелеві прибуткове господарство зі шкілкою садовини. Провадив досліди у насінництві, дописував до фахових журналів. На еміграції проживав у Мериленді і Рочестері. У 1954 б. став співробітником нашого журналу, даючи численні статті з городництва. З увагою провадив запитник у тій ділянці, що став неодній читачці в пригоді.

З жалем прощаємо цього нашого співробітника і цінного фахівця. Вічна Йому пам'ять!

Ред. Колегія Н. Ж.

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Володимира Дмитровича, дорогого батька наших членок пп. Ірини Пукач і Івонни Задорецької, складає 10 дол. на Церкву в Потребі, а нашим дорогим членкам висловлює глибоке співчуття

33 Відділ США ім. Лесі Українки
в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. мгра Степана Максимовича, дорогого чоловіка нашої членки, складає 10 дол. на Церкву в Потребі, а пані Ромі й синам висловлює глибоке співчуття

33 Відділ США ім. Лесі Українки
в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Івонни Базалі шлемо 5 дол. на Фонд Мати й Дитина, а п-ні Ярославі Гоїв і родині складаємо вираз нашого співчуття.

Управа 63 Відділу США ім. Софії Русової, Дітройт, Миш.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Полевчак складаємо на пресовий фонд Нашого Життя по 5 доларів

Ольга Граб
Ярослава Гусак
Ірина Солтівська
Ірина Левицька

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу незабутньої вчительки-виховниці та великої приятельки бл. п. Ольги Вовк жертвують 10 дол. на Музей Нар. Творчости

Параска Олексюк
Василь Ткачук

Дмитро Ткачук із дружиною
Філядельфія, Па.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу нашої дорогої стрийни бл. п. Марти Іваницької складаємо 10 дол. на Фонд Мати й Дитина і 10 дол. на ФКУ при Гарвардському університеті, а рідним Покійної висловлюємо наше співчуття

Микола і Сальвіна Іваницькі

У ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ смерті нашого дорогого чоловіка, батька й дідуна бл. п. Миколи Сиротюка, посилаємо 10 дол. на пресовий фонд журналу Наше Життя, що його він так любив читати

Таня Сиротюк із родиною
Ріджвуд, Н. Дж.

Не маємо ще повного перегляду нових членок в Окрузі Дітройту. Та зі широкого серця вітаємо тих, що зголошені, а сподіємось дістати прізвища дальших. Вітайте нам в організованій сім'ї!

50 ВІДДІЛ США, АНН АРБОР:
Маруна Княгинецька
Марія Пахолок

56 ВІДДІЛ США, ДІТРОЙТ:
Зірка Клярк

63 ВІДДІЛ США, ДІТРОЙТ:
Марія Савка

96 ВІДДІЛ США, ДІТРОЙТ:
Люба Жура

ЕКЗЕКУТИВА США

Річні Збори Головної Управи

Субота, 13. червня 1970 р.

Коли о год. 10:30 голова Стефанія Пушкар відкрила Річні Збори, то здавалось, що нікого не бракує з проводу США. Окрім однієї референтки (п-ні Марія Ржепецька, реф. нар. мистецтва) всі його члени засіли того дня в Домі США.

Після ухвалення порядку нарад, приступлено до вибору Комісії. До Комісії Протоколу ввійшли пп. Ірина Качанівська, Ірина Кашубинська та Любослава Шандра, до Комісії Ухвал пп. Ірина Пеленська-Пасіка, Софія Крупка і Марія Когутяк. Відчитано також склад Ділових Комісій, що мали радити того дня над проблемами різних ділянок.

Слідувало слово голови. Вона розгорнула в ньому погляд на теперішнє прямування Союзу Українок Америки. Головним післанництвом українки на чужині є збереження української національної самобутности. З того випливають дальші її завдання, що творять поодинокі частини нашої програми. За нами лежить рік інтенсивної праці. Коли переглянути його допитливим оком, то можна ствердити, що не все в ньому було задовільне.

Рік 1969-70 познаменований великими подіями. Для широкого загалу це був час полету на Місяць, трагічної війни в Біяфрі, студентських заворушень в Америці. А для нас це був час великого релігійного підйому, що виявився в посвяченні собору св. Софії в Римі й відбутті двох церковних соборів — УАПЦ і УКЦ. Сам факт, що на соборах допущено мирян і в обох промовляли жінки, має для нас своє значення. Ця снага до скріплення української Церкви не була б така сильна, коли б не черпала

соків із вісток із Рідної Землі. Там у непинній боротьбі змагається наш народ за своє право на життя. Цього стану вже не може заперечити советська преса й про те раз-у-раз зустрічаємо згадки в західньому світі.

В обличчі цього факту виростають перед нами нові й великі завдання. А ми ще не схопили їх у нашому розвитку — навпаки, у нас завважаються признаки втоми. Цього не сміємо допускатись у таку хвилину, що вимагає від нас напруження всіх сил. Це правда, що ми у звітному році стояли під знаком стихійних нещасть, що розгулялись із несамовитою силою на нашій землі і на наших поселеннях. Це потрясло нашу громаду у вільному світі і дало українському жіноцтву нагоду приложити своїх сил. Ми й доказали це в ревному намаганні. Але не сміємо забувати всього діяazonу наших прямувань та не сміємо слабнути в нашому пориві!

З черги слідував фінансовий звіт, що його (аналізу конт) відчитала п-ні Ольга Муссаковська, фін. референтка. Іменем Контр. Комісії звіт зложила п-ні д-р Євгена Єржківська, яка заступила при провірці книг 22. і 23. травня 1970 р. недужу п-ні К. Пелешок.

Стверджено спадок платности Відділів у звітному часі. Особливо обтяжений є Орг. Фонд, якого зовсім не вистачає на організаційну діяльність Централі. Зауважується потреба підвищення оплат і то в першу чергу річної вкладки. В тому напрямку Контр. Комісія висунула свої пропозиції.

Дискусія навітлила ширше справу фінансової спроможности Відділів. Висловлено думку, що тут переміна

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могили бл. п. Катерини Трембіцької складаю 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя Ярослава Трембіцька, синова Нью Гейвен, Конн.

**ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могили бл. п. Марії Куріци-Хрептовської, довголітньої референтки суспільної опіки при 22 Відділі СУА, що так жертвенно опікувалась садочком і школою українознавства в неіснуючому вже сьогодні таборі Мюнхен-Мозах, складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Життя Ольга Пеленська
б. голова Відділу ОУЖ в оселі Мозах**

повинна початися від членської вкладки. Впродовж довгих літ вона не змінилася, а тепер настали великі зміни цін у кожній ділянці. Отже найперше повинна кожна членка щомісяця більше пожертвувати для своєї організації і це вже скріпить господарку Відділів.

У дискусії виринула також справа реклами в нашому журналі. Журнал без реклами є аномалією в сучасному житті. Він повинен черпати хоч частину своїх доходів із оголошень і їх повинен дати нам наш економічний світ. Ухвалено створити окрему Комісію при Н. Ж. для обміркування засобів реклами.

Порушено також справу видання куховарської книжки З. Терлецької, що її запланувала Екзекутива. Вона вимагає поважного вкладу гроша. Були висловлені різні думки щодо доцільності такого видання. Книжка мала б подати наше традиційне харчування, а дехто вважав, що краще видати приписи обрядових страв українською мовою і приписи українських страв англ. мовою. Врешті погодились із тим, що того роду куховарська книжка теж необхідна і є добрим вкладом гроша.

Після обідньої перерви почали радити Ділові Комісії. Референтки, що очолювали їх, висували проблеми, які слід було обговорити. З того випливали внески, що їх пізніше мали ухвалити на спільній нараді.

Організаційна Комісія у складі — пп. Ірина Левицька, голова, Наталія Даниленко, Анастасія Вокер, Софія Крупка, Осипа Грабовенська, Іванна Рожанковська, Катерина Пелешок — члени, подала ряд внесків, що ухвалено одноголосно. Дискусія спинилася над Відділами, віддаленими від осідку Окр. Ради. Та ухвал не винесено

з огляду на панель, що мав відбутися на другий день.

Культ.-Освітня Комісія у складі — пп. Наталія Чапленко, голова, Лідія Бурачинська і Ярослава Сена, члени, теж намітила ряд ухвал. П-ні Л. Бурачинська заступила неприявну М. Ржепецьку, референтку нар. мистецтва. В дискусії висунуто потребу встановити знавців нар. мистецтва, які допомагали б своїми вказівками при влаштуванні виставок. Це взято до уваги.

Виховна і Пресова Комісії під проводом пп. Олени Климишин і Ірини Пеленської-Пасіки мали за членів пп. Марію Когутяк і Анну Богачевську. У виховній ділянці вони покладали у внесках натиск на Дитячі Світлички. В дискусії заторкнуто справу англословних дітей у Світличках і додано ще одну ухвалу в тому напрямку. У пресовій ділянці присвячено окрему увагу бюлетеням Окружних Рад. Вони повинні стати дійсним дзеркалом праці Округу.

Комісія Сусп. Опіки під проводом п-ні Марії Химинець включала ще пп. Стефанію Пушкар і Любославу Шандру, як членів. У нараді розглянено три нові збіркові акції й як основне наше завдання — творення Бюро Сусп.

Опіки. Під час дискусії п-ні Пушкар, як голова Ради Сусп. Опіки в ЗСА, подала напрямні цієї ділянки.

Комісія Зв'язків у складі — п-ні Марія Душник, голова, і пп. Ірина Паддох, Іванна Бенцаль і Ірина Кіндрачук — розглянула найновіші проблеми цієї ділянки. Стверджено, що американський загал усе ще мало розрізняє українське від російського і в тій ділянці виростають для нас постійно нові завдання. Це й висунуто в ряді ухвал, що їх на спільній нараді одобрено.

Комісія Фінансова й Господарська під проводом референток пп. Ольги Муссаковської й Ірини Кашубинської мала за членів — пп. Ірину Качанівську, Наталію Лопатинську і д-р Євгену Єржківську. Головним внеском у фінансовій ділянці була переміна в плат Відділів у залежності від числа їх членства. Це викликало обширну дискусію на спільній нараді, однак в засаді всі на те погодились. Лишається до вирішення, як проводити цю градацію. У господарській ділянці присвячено увагу базарам і продажі домашнього печива та схвалено видання куховарських книжок.

(Докінчення буде)

Ухвали Річних Зборів

I.

Річні Збори стверджують потребу чіткого усвідомлення ролі й завдань СУА в українській громаді. Хоч пройдений 45-літній шлях та наші напрямні виразно світчать про те, все ж унапрявлення СУА вимагає повсякчасної провірки і погляду на майбутнє.

Річні Збори Гол. Управи підкреслюють, що акції Допомоги в Наглій Потребі, українцям потерпілим від землетрусу в Югославії, Фонду Укр. Церкви в Потребі, Конкурсу на ікону св. Ольги, як також координацій виховної дії на базі КВОР і Жіночої Комісії в рамках СКВУ — є поважним досягненням СУА в останньому звітному році.

II.

В окремих ділянках праці Річні Збори схвалюють:

Організаційній:

1. Змагати до одностайних рамок нашої організації, впроваджувати організаційний календар для Централі, Окр. Рад і Відділів СУА.

2. Скріпити нашу організаційну ме-

режу через уділення особливої уваги новим Відділам в їх початковій праці.

3. Опрацювати програму праці для Відділів різних поколінь.

4. З огляду на потребу допоміжних матеріалів прискіпити видання інформативного листка в легкій формі та гарно оформленого.

5. Зладити довідник для референтур Окр. Рад і Відділів СУА.

Культ.-освітній:

1. Потреба розмежування праці референтур культ.-освітньої та імпрезової ствердила, що

а) До обсягу культ.-освітньої праці належить нар. мистецтво, плекання обрядовості, підтримка образотворчого мистецтва, музики й співу. Дальше референтура дбає про освітню працю над поширенням світогляду, пізнання літератури й історії, удосконалення української мови у щоденному побуті й підвищення професійного знання членства. У цій праці опирається на сучасних культурних подіях нашого еміграційного світу та культурного процесу в Україні.

б) До обсягу праці імпрезової ре-

ферентури належить — дбання про товариське життя і плекання форм гостинності у співдії з іншими референтурами.

Імпрезова референтура є конечна у Відділах і рівноядна з культурно-освітньою.

2. Конкурс на ікону св. Ольги приніс нам численні праці українських мисткинь. Та збіркова акція на фінансування Конкурсу ще не досягнула належної суми й її треба продовжувати.

3. Вшанування роковин Лесі Українки в 1971 р. вже треба підготувати.

Нар. мистецтва :

1. Звернути особливу увагу на правильність репрезентативного національного і народніх стрів.

2. Скріпити знання про наше народне мистецтво через теоретичне вивчення і практичне примінення. В тій цілі встановити при Окр. Радах референтуру нар. мистецтва.

3. Скріпити збіркову акцію експонатів для нашого Музею Нар. Творчости в Нью Йорку.

Виховній :

1. Час до XVI. Конвенції призначити на кампанію організації Дитячих Світличок. У тій цілі:

а) Покликати Виховні Комісії з вих. референток при Округах, що таких ще не мають.

б) Виховну ділянку ввести в плян праці молодечих Відділів.

в) Увійти в порозуміння з церковною владою з проханням співпраці у тій ділянці.

2. Зобов'язати Округи до заснування до XVI. Конвенції найменше двох Світличок без огляду на кількість уже існуючих в Окрузі.

3. Простудіювати можливість прийняття англійських дітей у наших Світличках та ведення окремих Світличок для них.

4. Піднести рівень Дитячих Світличок:

а) влаштовуючи в Округах Курс Учительок Дошкілля;

б) при допомозі видання матеріалів (співаника і лекцій).

5. На основі ухвали XV. Конвенції США про створення Виховного Фонду при Окр. Радах (для допомоги Світличкам в їх початковій стадії) — створити цей фонд при Округах, де ще його не введено.

6. У ділянці статевого виховання освідомити батьків відповідною стат-

тею, основою на ідеалістично-християнському світогляді, що це їх справа, а не школи чи інших чинників.

7. У співпраці з Осередком Дошкілля кожночасна виховна референтка є містоголовою Осередку Дошкілля.

Суспільної опіки :

1. Змагати до Бюро Суспільної Опіки не лиш у місцевостях, де діє Окр. Рада, а також по більших скупченнях українського поселення, де є Відділи США. Для тієї цілі слід опрацювати плян творення такого Бюро й повести освідомну акцію по Відділах.

2. Ширити ідею потреби творення Гуртка Добровільної Жіночої Допомоги для потреб української спільноти.

3. Кількість старших німецьких жінок у різних країнах зростає і тому прохаємо Відділи скріплювати Акцію Допомоги Бабусі, беручи їх під свою опіку.

4. Здібна українська молодь в інших країнах поселення потребує нашої підтримки. Тому звертаємось до Окр. Рад — підтримати акцію творення стипендій для них.

5. Шкільна мережа українознавства в Бельгії і Німеччині вимагає дальшої підтримки. Тому закликаємо Відділи, що опікуються нею — дальше піддержувати цю акцію.

6. Збіркова акція на Фонд Наглої Потреби закінчена. Прохаємо Окружні Ради доглянути звітність акції й повідомити Централю про вислід її. З огляду на нове стихійне нещастя вважаємо за потрібне продовжувати нашу акцію допомоги за попереднім пляном.

7. Розпочату збіркову акцію на Фонд Української Церкви в Потребі вважаємо потрібним продовжувати в слідуючому році тим самим способом.

8. Допомога українському поселенню в Югославії вимагає нашої дальшої матеріальної підтримки. Тому прохаємо Відділи, які ще не вив'язались із збірки — провести її і надіслати гроші разом із збірковими листами до Централі США.

Зв'язкі в :

1. Стверджуємо дуже слабе або й зовсім недостатне освідомлення американського світу про Україну й її змагання. В тій цілі треба звернутися до УВАН і НТШ із пропозицією створення окремих комісій для реагування й опрокидування хибних тверджень в американських виданнях та пресі. СКВУ й УККА повинні створити комісії, які збирали б відомості

про такі хибні ствердження від своїх складових організацій.

2. Прикладом такого хибного окреслення є недавно видані книжки в-ва Лайф про російське куховарення, де є включене українське харчування. В тій цілі слід:

а) Зладити статтю з докладним з'ясуванням цього видання, як пересторогу на майбутнє,

б) домогтися розмови з в-вом Лайф і запропонувати видання окремого видання про українські страви. Коли б це не було можливе, тоді старатись досягнути цього в інших видавництвах.

3. Ділянці зв'язків слід було б присвятити більшу увагу, як до тепер у нашій організації, бо вона є одним з основних завдань нашої спільноти. Для тієї цілі треба було б:

а) Проводити Студійні Дні і дискусійні лави для вишколу в цій ділянці і притягати до того молоде членство. Саме зацікавлення ділянкою зв'язків не вистачає.

б) Створити в нашому Стипендійному Фонді стипендію для дипломатичних студій.

в) Відділи повинні жертвувати більше грошей на втримання зв'язків, видання відповідних матеріалів і т. д.

Пресовій :

1. Є вказане створення. Пресової Комісії при кожній Окр. Раді з метою

а) постійного зв'язку з пресовими референтками Відділів та влаштування конференцій, семінарів, живих газет тощо.

б) видавання і поширювання Бюлетеню Окр. Ради.

в) вдержування зв'язків з українською й американською пресою.

2. Кожна Окр. Рада повинна видавати в міру своїх можливостей Бюлетень і зобов'язати членство до передплати, стягаючи передплату за бюлетень із членською вкладкою.

3. Кожна Окр. Рада повинна відбувати раз на рік пресовий семінар в рамках Округи.

4. Впровадити жіночу організаційну проблематику в загальну українську пресу.

5. Журнал Наше Життя обходиться без реклами, а це є поважним недоліком у його бюджеті. Побажано було б створити Комісію, яка простудіювала б можливості придбання оголошень.

Господарській :

1. До обов'язків господарської референтки (крім організації буфетів на імпресах) належить вести теоретич-

ний і практичний господарський вишкіл членок.

2. У Відділах слід впроваджувати доповіді на теми „Бюджетування в домашньому господарстві“, „Раціональна віджива“, „Гігієна й практичні поради“.

3. З огляду на те, що найбільш дохідною ділянкою праці у Відділах є базари, получені з продажкою печива, треба присвятити цій справі більше уваги. Побажаний є обмін досвідом у тій ділянці. З нагоди З'їздів слід улаштувати виставку експонатів виробуваних виробів.

4. Плянувати видання посібників, як:

а) Книжка „Українські страви“ Зеновій Терлецької.

б) Книжка українських обрядових і традиційних страв.

в) Книжка українських страв англ. мовою.

Фінансовий:

1. Вважаємо доцільним перейти на обчислювання обов'язкових вplat Відділів до Централі — на засаді кількості членів. Це є більш справедливим, ніж дотеперішня однастайна оплата.

2. Стверджуємо, що фінансова звітність Відділів неточна і тому вважаємо, що Окружні Ради (касирки) повинні допомагати Відділам при введенні правильного книговодства і звітування.

3. Звітний фінансовий листок Відділів до Окр. Рад і Централі повинен бути змінений у зв'язку з податковим зізнанням.

4. Усі Окружні Ради і Відділи СУА повинні вести книговодство за календарним роком, бо це облегшить звітування до податкового уряду.

5. Контр. Комісія Відділів повинна перевіряти, чи вирівняні зобов'язання до Централі і чи звітні листки СУА та податкові зізнання правильно вготовлені і відіслані на час.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Окружний З'їзд

Дата: 5. квітня 1970 р.

Президія: голова Централі СУА п-ні Стефанія Пушкар, почесна голова. Зборами проводила п-ні Ірина Левицька, орг. референтка Гол. Управи, секретарювала п-ні Олена Площанська.

Збори відкрила п-ні Дора Рак, голова Окр. Ради. З черги заслухано

звітів різних референток Округи і гол. поодиноких Відділів.

Організаційна: Округа начисляє 13 Відділів, у тому 3 молодечих, один з яких був заснований в останнім звітнім році 1969-70, а саме 18 Відділ ім. Марка Вовчка в Пассейку, з понад 60 членами. Дня 18. жовтня відбулася Конференція Орг. Референток Відділів.

Культ.-освітня: Відсвятковано 1000-ліття смерті княгині Ольги на Союзівці відповідною програмою і спільним обідом. Відзначено 10-ліття Округи бенкетом з мистецькою програмою. Зорганізовано концерт під час виставки народного мистецтва в Музею Ньюарку. В жовтні зорганізовано Гурток Книголюбів і бібліотеку при Окружній Раді.

Виховна: Округа має 3 Дитячі Світлички, які нараховують 60 дітей, а це в Ньюарку (28 Відділ), Пассейку (70 Відділ) і Елизабеті (45 Відділ). Світличка в Байоні є в стадії організації. Дня 4. жовтня 1969 р. відбулась цілоденна Конференція виховних референток трьох Округ: Ньюарк, Нью Йорк і Філадельфія, при численній присутності делегатів і гостей із всіх Відділів цих Округ.

Зв'язки: В березні відбулася виставка зразків українського народного мистецтва, в найбільшій Музею Ньюарку, що вже була зреферована. Округа увійшла як член до Федерації Американських Жіночих Клубів стейту Нью Джерсі.

Нар. мистецтво: Крім помочі при збиранні експонатів на виставку в Музеї, створено збірку нар. мистецтва при Окрузі, яка служила б Відділам у разі потреби. Вже зібрано деякі зразки і праця ведеться далі.

Суспільна Опіка: З огляду на останні нещастя в Україні й Югославії ця референтура мала багато праці. Зорганізовано збірки і висилку пакунків, зорганізовано збірку вживаного одягу і грошей до Югославії, переведено збірку на фонд „Укр. Церква в Потребі“. При Окрузі засновано Бюро Суспільної Опіки.

Господарська: Референтки займались буфетом на всіх імпрезах і сходах, як також відвідали кілька Відділів із показом весільного печива.

Контр. Комісія одобрила працю й признала, що книги були в найбільшій порядку. Поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі, що всі одногосно ухвалили. До нової Управи увійшли пані —

Ірина Кіндрачук — голова, Марія Герус і Марія Химинець — заступниці, Олена Бобиліак і Олександра Стебельська — секретарі, Олександра Падковська — скарбничка. Референтками стали пані: Євгенія Мартинець, Франя Стек і Дарія Лозова — організаційними, Галина Магмет і Мирослава Сіра — культ.-освітніми, Ірина Яворська і Володимира Дідик — імпрезовими, Софія Андрушків і Дарія Колатало — нар. мистецтва, Надія Бігун і Марія Бокало — виховними, Неоніля Беднарська й Ольга Гнатик — суспільної опіки, Ліда Гладка, Пелагія Кучкуда, Богдана Чума і Люба Остап'як — зв'язків, Катерина Бук, Каміля Смородська — пресовими, Олена Кусий і Марта Стелман — господарськими.

До Контр. Комісії увійшли пані — Ірина Левицька, Ольга Салук, Амелія Цяпка, Іванна Ратич і Катерина Кузьма.

У своєму слові голова Централі п-ні С. Пушкар признала вклад праці голови, Округи й усіх Відділів, вказала на важливість зорганізованого життя і заохочувала до підсилення праці в приєднуванні якнайбільше жіноцтва різних прошарків до СУА, а головне зусилля вложити в організацію Дитячих Світличок.

Нововибрана голова п-ні Ірина Кіндрачук подякувала за вибір і довір'я і закликала всіх до співпраці.

Після обідової перерви почалась друга частина З'їзду панелем зв'язків із такою програмою: „Як молоді уявляють собі зв'язки з неукраїнським світом“ (п-ні Каміля Смородська), „Дипломатія поневоленого народу“ — п-ні Ірина Падох, „Американські жіночі організації і характер їх праці“ — п-ні Марія Душник.

В дискусії, яка відбулась після відчитання всіх рефератів, обговорювано, в який спосіб якнайуспішніше ширити правду поміж чужинцями про нашу культуру, традицію й історію.

Катерина Бук
пресова референтка

ЮТІКА, Н. Й.

Окружний З'їзд

Дата: 11. квітня 1970 р.

З'їзд був рівночасно відзначенням 15-ліття Окружної Ради і тому вирішено влаштувати його більш святочно. З тієї нагоди запрошено визначних гостей, як дост. Марусю Бек із Дітройту, представницю Централі, я-

кою була п-ні Наталія Чапленко, та кол. голову Окружної Ради п-ні Софію Онуфрик.

З'їзд відкрила голова п-ні Марія Когутяк. До Почесної Президії увійшли пані — Наталія Чапленко, культ.-освітня референтка Гол. Управи, д-р Євгена Єржківська, культ.-освітня референтка Окр. Ради, Софія Онуфрик, б. голова Окр. Ради і гостя з Дітройту Маруся Бек. До Ділової Президії увійшли пані — Марія Крамарчук, голова, Марія Кузьма й Ольга Бачинська, секретарки.

Окр. Рада Рочестеру складається з 12 Відділів, останній створився перед Окр. З'їздом. Усі вони розкинені сотні миль від себе, в більшості нечисленні членством, зате енергійні й активні. Це можна було зауважити у звітах, що їх присутні заслухали. Деякі Відділи не мали змоги вислати своїх делегаток, тому за них звітувала голова Окр. Ради, яка перед Окр. З'їздом відвідала майже всі Відділи. Делегаток прислали Відділи — 34 Ковговз, 46 і 47 Рочестер, 57 Ютіка, 68 Сиракузи, 97 Бофало. За Відділи: 9 Бінгемтон, 19 Амстердам і 99 Вотервліт звітувала голова, 6 Відділ із Рочестеру, що складається з найстарших віком членок, прислав письмовий звіт і привітання, не прислав звіту й делегатки тільки 49 Відділ із Бофало.

Звіт із праці Окр. Ради подала голова п-ні Марія Когутяк. Важливішою подією було зорганізування наради виховних референток у Рочестері з участю вих. референтки Гол. Управи п-ні О. Климишин, наради референток сусп. опіки в Сиракузах з участю п-ні М. Химинець, референтки сусп. опіки Гол. Управи та влаштування курсу садівничок у Бофало, що його перевела п-ні А. Смеречинська з Рочестеру. Окр. Рада влаштувала показ нар. вбрання на запрошення Відділів.

Після дискусії над звітами приступлено до вибору нової Управи Окр. Ради, до якої увійшли пані — Марія Когутяк, голова, Марія Крамарчук, заступниця, Володимира Величко, секретарка, Ірина Запаранюк, касієрка. Референтками стали пані — Ірина Руснак організаційною, Ірина Дорошак культ.-освітньою, А. Смеречинська виховною, Оксана Кулик молодечих Відділів, Люба Шмігель зв'язків, Фаліна Войтович сусп. опіки, Ірина Запаранюк музейної збірки, Мирослава Приймак пресовою.

Прийнято такі постанови, які оформлено на підставі проведеної дискусії:

1. У цьому ювілейному році звернути особливу увагу на приріст нового членства до наших Відділів. Слідкувати за проведенням осінньої та весняної кампанії по Відділах. Особливу увагу звернути на молоде жіноцтво, подбати про організаційний вишкіл для нього.

2. Працю в наших Відділах проаналізувати й поглибити через уважне планування програми. Запровадити при Відділах хроніки-альбоми. Слати до альбому Окр. Ради дописи й світліни з імпрез.

3. Допомогти Головній Управі в акції обрядовости, головню записів весілля. Старатися придбати інформаційні видання з ділянки народнього мистецтва та про діяльність визначних жінок СУА.

4. Посилити акцію творення Гуртків Книголюбів. Організувати зустрічі з письменницями, виставки книжок, доповіді та літературні вечори для членів і громади.

5. Стежити за працею Світличок. Організувати курси для вчительок дошкілля, звернути увагу на дитячі таланти, влаштовувати покази дитячої творчости.

6. До співпраці в ділянці суспільної опіки притягати фахових суспільних працівників. Використати Фонд Наглої Потреби для потребуючих. Акцію допомоги закінчити в цьому році.

7. Для кращої співпраці між Відділами перевести, окрім Зізду, якщо виникне потреба, ще Окружну Наряду.

8. Підтримувати Музейний Фонд та Фонд 500.

Гостинні членки 57 Відділу, що були господарями З'їзду, подбали про смачне прохарчування всіх учасниць. Рівночасно влаштували виставки: одну малярську виставку картин мисткині Оксани Лукашевич та виставку вишивок, різьб, кераміки і прекрасних ляльок у різних національних одягах. П-ні Наталія Чапленко влаштувала виставку праць жіночого пера з усіх ділянок.

Увечорі відбувся бенкет, на якому, окрім о. Лукашевича, пп. Чапленко, Онуфрик та представників різних громадських організацій Ютіки, промовляла п-ні Маруся Бек, що зуміла своєю цікавою промовою захопити й зворушити всіх присутніх. Бенкет уприємлила знана всім нам співачка Ганна Шерей, що прекрасно відспівала декілька пісень. Акомпанював мгр. Зенон Савицький із Ютіки. Бенкет

вела п-ні Марія Крамарчук, голова 47 Відділу СУА в Рочестері, яка наприкінці подякувала всім присутнім за участь, а господарям за ширю гостинність.

Мирослава Приймак
прес. реф. Окр. Ради

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Піврічний звіт із праці 1 Відділу СУА

У січні заплановано працю на біжучий рік, з чого вдалось виконати:

У лютому на ширших сходах відбулась доповідь п-ні О. Соневицької на тему „Три Собори св. Софії“, про що вже була згадка в нашому журналі. У березні членки відвідали Музей Нар. Творчости СУА. З тієї нагоди Відділ пожертвував 20 дол., п-ні О. Волошин 100 дол., а п-ні Ю. Бубела вишиваний рушник і скатерть. Дня 11. квітня відбувся Великодній Базар під проводом п-ні М. Андрушків. За печиво відповідала п-ні К. Папуга, а допомагали пп. Е. Кріль, О. Сливка, С. Гуменюк, М. Книш, В. Шуль, М. Баран, Г. Дармограй. Окрім печива були на продаж різні ручні вироби і Базар приніс поважний дохід.

Дня 11. травня відбулося Свято Матері, якого програму підготувала вих. референтка Е. Вацик. Свято розпочато гимном СУА. Відкрила його п-ні Наталія Хоманчук, голова, вітаючи всіх присутніх. Проведенням програми керували пп. Катря Папуга й Ірина Біскуп. На вступі культ.-освітня реф. М. Баран відчитала доповідь на тему „Наша мати“, а діти вивели сценку „Слава мамі“. У сценці виступали — Марта Вацик, Марта Недогода, Маруся Яримович, Мар'яна Гузар, Ірка Яримович, Наталя, Галя й Ірка Весоловські, Женя Самохвал, Юрчик Гой і Юрко Яримович. Потім Лариса Магун відспівала „Рідна мати моя“ і Шашкевича „Веснівку“ і здивувала всіх силою свого голосу. Акомпанювала Оксана Куйбіда, яка також пригравала до танків. Слідували деклямації: „Побажання в імені всіх“ (Ярослав Шуль), „Нині твоє свято“ (Юрко Яримович), „Привіт мамі“ (Ірка Весоловська). Потім танцювальна група під проводом Мар'яни Грицков'ян виконала гопак і гречаники. У танках брали участь — Іванна і Духута Грицков'ян, Розанна Куземчак, Олена Бесей, Мар'яна Гузар, Марта Недогода, Марта Вацик, Женя Андрушишин, Богданна Подохай, Миро-

слава Муха, Орися Городецька, Павло Калина, Володимир Когут, Юрій Турчин, Володимир Кіра. При кінці програми діти вручили своїм матерям китички гвоздиків, як вияв любови, вдячності й пошани. До програми свята належала також виставка дитячої літератури, як рівнож лотерія, якою зайнялись пп. Марія Андрушків і Г. Дармограй. По програмі госп. референтки пп. Розалія й Євдокія Криль і Палюх частували присутніх добірною перекускою. Піснею „Многая літа“ матерям закінчено це свято.

Рівнож наш Відділ опікувався двома Світличками в Асторії й Озон Парку. Світличка в Асторії нараховувала 21 дітей, навчання відбувалося щосуботи (по 4 години) і тривало від жовтня 1969 то 20. червня 1970 р. В Озон Парку було 12 дітей, навчання відбувалося теж щосуботи (по 3 години) і тривало від 15. вересня 1969 до 23. травня 1970 р. Обидві Світлички zorganizувала п-ні Хоманчук, голова, а навчання провадила п-ні Марія Михайлів.

В галузі сусп. опіки референтка В. Шуль відвідувала хворих по шпиталях і вислала пакунки і святочні картки до В'єтнаму. Пожертви: коляда на ЗУАДКомітет 20 дол., на Укр. Церкву в Потребі 20 дол., для потерплх у Югославії 36 дол., на Фонд Наглої Потреби при Окр. Раді 115 дол.

Марія Михайлів
пресова референтка

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Весела програма

Наші ширші сходи 3. травня ц. р. були роз'яснені розваговою програмою. Після ділової частини, що її провела голова М. Петришак, слідували веселі точки. Першою був вірш „Нашим Союзникам“ у виконанні п-ні Ольги Луцик, що описував, як наші членки „потонули“ в громадській роботі. Вірш Ст. Руданського „Баба в церкві“ виконала п-ні Уля Луцик, „Нові перспективи“ Нати відчитала п-ні Нуся Крамарчук, „Горе від ума“ Івана Керницького відчитала п-ні Одарка Король, гумореску М. Понеділка „Гоноровий синець“ — п-ні Ольга Луцик. На кінець п-ні Петришак відчитала теплий спогад Ю. Тиса „Галицьке містечко“, що переніс нас у той колишній світ. Дуєтом Ольги й Улі Луцик, що відспівали пісню веселого змісту „Терефере“ і танго „Я люблю“ закінчилася програма. Вечір

ще продовжувався дружньою гутіркою при чайку.

Ольга Луцик
за пресову референтку

МАЯМІ, ФЛОРІДА

Срібний ювілей членки СУА

Дня 16. травня 1970 р. зійшлися численно гості в залі Укр. Амер. Клубу, щоб привітати з ювілеем п-во Лесю і Василя Гелембіних. Це є активні українські громадяни і належать майже до всіх українських організацій у Маямі. Також їх синок Андрійко належить до танцювальної групи і бере активну участь у різних виступах.

У численних промовах підкреслено цю громадську поставу ювілятів. У гостині поважну участь узяли Союзняки, а пп. М. Венгльовська, А. Івашко й І. Ракуш допомагали її влаштувати.

П-во Гелембіни подякували всім від щирого серця і зложили щедрі пожертви на різні цілі, між тим 10 дол. на журнал Наше Життя.

Пресова референтка

НЮАРК, Н. ДЖ.

Вечір Бетовена

„Вечір Бетовена“, влаштований 28 Відділом СУА в Ньюарку-Ірвінгтоні дня 4. квітня ц. р., у виконанні учениць УМІ кляси проф. Таїси Богданської, був дуже цікавою і вдалою імпрезою.

Вже саме вступне слово п-ні Таїси Богданської мало в собі багато оригінального. Ледве чи багатьом зацікавленим музикою і поезією прийде думка покласти поруч себе Бетовена і Шевченка. Перший флямандського походження музичний геній, що жив на переломі 18-го та 19-го сторіччя (1770—1827) і другий український геній слова, що жив у 19-му сторіччі (1814—1861). Шевченко сягнув по ідею Вашингтона, Бетовен komponував на українські теми, з якими познайомився завдяки гр. А. Розумовському. В обох гіркі дитячі й молодечі роки, а безвихідну глухоту Бетовена, що тривала дев'ять років, можна би порівняти із засланням Т. Шевченка, коли то заборонено йому писати...

Було приємно слухати гру молоденьких виконавачок, з яких найменшій чи не 8 років. І чи то була Сонатина Ф-дур, чи Сонати Г-дур оп. 79 і оп. 31, Рондо Ц-дур оп. 51, чи, на рещті, завершення найтруднішою точ-

кою програми Концерт ч. 1 Ц-дур, оп. 15, в якому виступали три солісти (Зірка Стебельська, Роксоляна Робак і Дося Сигіда), а партію оркестри виконувала Т. Богданська на другому фортепіані, то однак усі виявляли великий вклад праці, добру підготову і музичний талант. Особливо три з них виявляли якийсь свій своєрідний підхід до музики.

Оксана Федоренко виказує якусь незвичайну, як на її молоденький вік глибину зрозуміння твору і серйозність сприймання його, Зірка Стебельська з ніжністю пестить звуки, вона любить ними, а Дося Сигіда приказує звукам виконувати її бажання, виявляючи при тому неабиякий темперамент.

У цілому враження нове, вдале. Говорили ще про те і бажали дальших успіхів молоді — і батькам! — при чаю і солодкім.

Таке вже знане нашій громаді турботливе питання „Де наша молодь?“ можна було на тому вечорі сформулювати трохи інакше: „Де наші хлопці?“ Це ж бо виступали самі дівчатка: Марія Голіната, Ліда Семанишин, Оксана Федоренко, Мімі Войціцькі, Христя Яворська, Христя Голинська, Зірка Стебельська, Роксоляна Робак і Дося Сигіда.

На маргінесі можна зазначити, що весь дохід з імпрези передано на суспільну опіку.

Дарія Ярославська

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні Збори 44 Відділу СУА ім. Невідомої Героїні

Дата: 1. березня 1970 р.

Президія: п-ні Анна Богачевська, представниця Окр. Ради, голова, п-ні Л. Дончук, секретарка.

Звіти Управи зложили пані — Галіна Царинник, голова, О. Войтюк, касієрка, Віра Бузань, реф. суспільної опіки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ нараховує 28 членок. Ширші сходи відбувалися щомісяця. Приєднано 3 нові членки, вибуло 2.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходах п-ні С. Гайдарівська ввела „культурну хвилину“, читаючи уривок якогось твору. Дня 30. березня 1969 р. відбулась вистава Лялькового Театру 90 Відділу для дітей св. Покровської парохії. При тому була лотерія і продаж печива.

Дня 4. травня відбулося Свячене для членок і їхніх родин. Дня 17. січня 1970 р. відбувся традиційний Маланчин Вечір. Програму вела п-на Ліда Головаш. Відділ допомагав Літ.-Мист. Ключові в улаштуванні трьох Літ. Вечорів. Членки Відділу відвідували імпрези Окр. Ради, Відділів СУА та інших громадських організацій.

в) Суспільна опіка: Референтки пп. В. Бузань і Н. Матвієва відвідували хворих і старших людей у лікарнях і вдома. П-ні Бузань також 6 разів залишалася в ніч біля хворих і не раз робила порядок у хаті немічних людей. У цілому вона відбула 32 відвідин. П-ні А. Никорович, власниця відпочинкової оселі у Вайдвуді, запросила безкоштовно старших членок СУА на вакаційний побут, з чого скористалася п-ні М. Вовк. Відділ опікується бабусею в Німеччині, а крім того допоміг одноразовою збіркою ще двом бабусям в Європі. Вислано 5 пакунків (пакувала й вислала п-ні Т. Омелюсік) в Європу й Аргентину. За заповітом померлої членки бл. п. Анни Чупрун нові її речі вислано сестрі в Україні. Членки брали участь у похороні бл. п. Олени Чехівської і посвяченні пам'ятника бл. п. Марії Юркевич.

г) Господарська: З нагоди імпрез референтки дбали про буфет, а в часі кожних сходин дбали про чай для присутніх. Крім приємності, цей „чайок“ дає невеликий прибуток для каси Відділу.

Контр. Комісія ствердила, що книги Відділу ведені в зразковому порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори одноголосно ухвалили.

До нової **Управи** увійшли пані — Галина Царинник, голова, Олена Корвицька, заступниця, Т. Горащенко і Л. Дончук, секретарки, О. Войтюк, касієрка. Референтками стали пані — Галина Бондаренко організаційною, Марія Стратієнко, О. Коровицька виховними, В. Бузань, Н. Матвієва, А. Никорович сусп. опіки, Лариса Дончук пресовою, Х. Ярмоленко, К. Гречко, М. Келер господарськими.

До **Контр. Комісії** увійшли пані — О. Сердюк, М. Стратієнко, М. Грудініна.

Збори закінчилися традиційним „чайком“.

Л. Дончук
пресова референтка

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ, 1970

Із Ярмарку 55 Відділу СУА в Лос Анджелес:

Сидять зліва до права: пп. В. Білинська, Л. Палашевська, О. Муць, А. Жук, А. Прокопович. Стоять зліва: пп. Н. Шашкевич, М. Пальчук, М. Бучинська, І. Полотнянка, О. Шашкевич.

UNWLA Branch 55 in Los Angeles, Calif. arranged a Bazaar

ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛІФ.

Ярмарок 55 Відділу СУА

Дня 17. травня 1970 р. заповіджено цю нову імпрезу, якої ще не було. День вдавсь досить гарячий. Входимо в холодню залю Нар. Дому.

При касі зустрічають нас усміхнені лица Союзянок, а з буфету доходить приманчивий запах. Добра нагода пообідати! У буфеті вітають нас пп. Пальчук, Жук, господ. референтки. В кухні пораються пп. Гац і Порайко й обділюють нас великими порціями вареників, а на друге подають солодке й каву. Підкріпившись тут — час починати мандрівку довкруги залі.

Перший кут зайняли п-во Слюзарі, що мають у місті свою крамницю з українськими виробами. Чого вони не навезли! Платівки, вишивки, ба навіть українські килими. А біля них станок нашого Відділу, де виставлені речі, що їх пожертвували наші Союзянки. Завідують ним сестри Шашкевич, що зуміли прекрасно уложити всі предмети. Сусідній стіл зайняла п-ні Гадзінська, розклавши свої вишивані подушки і серветки. Стіл застелений вишиваною скатеркою.

Доходимо до столика з неоціненними писанками, що їх пише п-ні Ліда Семенюк із матір'ю. Тут є також кераміка їх роботи.

Сцена Нар. Дому влаштована, як їдальня з вишитим настільником, роз-

кинутими вишиваними прикрасами, як подушки, серветки тощо. На вікнах завіски з легким хрестиковим узором. На стінах картини кисти п-ні Люби Палашевської і п. Олеся Муця. Вони ж запроєктували й уложили цю виставку.

Дальша наша зупинка біля станку Пласту. У них є вишивки, ляльки та різьблені дрібнички. Все це гарно й зі смаком уложене, але виставлене на те, щоб милувати очі, а не на продаж. За ними розташувалися зі своїми образами п-ні Люся Прокопович. Краєвиди, квіти і декілька картин із львівської панорами притягають очі своїми кольорами. Окрім картин, п-ні Люся виставила також гуцульську кераміку власного виробу. Біля неї зі смаком уложений станок п-ні Ірини Сіак з картинами й керамікою трипільського стилю. Цікаве було також табльо з недавню відбутого показу історичного вбрання, розмальоване п. Олексишином. Кожна побільшена знімка модельки мала як тло відповідну до доби старовинну архітектуру чи пейзаж. На закінчення нашої мандрівки ми затримались біля п-ні Л. Семенюк, що мала станок із модерною косметикою.

Ще вступаємо до бари, щоб прохолодити себе холодною водою, яку продає тут п. Жук. Касієрка Відділу п-ні І. Полотнянка продає бльочки разом із п-ні Анею Прокопович. Го-

лова Відділу п-ні Муць інформує нас жартом, що доведеться прийняти в почесні члени чоловіків наших членок, які допомагали в улаштуванні імпрези. Це панове — Білінський, Гац, Жук і Муць. Дяка їм за цю допомогу!

На цьому закінчилась наша мандрівка. Ми задоволені, що відбули таку довгу дорогу. **Відвідувач**

БРОНКС, Н. Й.

Річні Збори 82 Відділу СУА

Дата: 28. грудня 1969 р.

Збори відкрила голова п-ні Мирослава Савчак, вітаючи представницю Окр. Ради п-ні Лідію Котлярчук. Секретарка п-ні Лиско прочитала молитву СУА.

Президія: п-ні Надія Попель, голова, п-ні Лідія Котлярчук, член, п-ні Лідія Вовчук, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів прочитала п-ні Софія Раковська.

Звіти Управи зложили пані — Мирослава Савчак, голова, Олена Лиско, секретарка, Ірина Загаляк, фін. секретарка і референтки — Іванна Клим, організаційна, Софія Раковська, культурно-освітня, Ірина Іванчишин, виховна, Оксана Миськів, імпрезова, Марія Васьків, сусп. опіки, Наталія Клезор, пресова, Юлія Криса, господарська.

Діяльність Відділу

а) **Організаційна:** Відділ відбув 7 ширших сходин і 7 засідань Управи.. Нараховує 41 членок, прибуло дві, вибула одна. Відділ є членом Об'єднаного К-ту м. Нью Йорку й УККА. У звітному часі Відділ улаштував ювілей свого 5-ліття.

б) **Культ.-освітня й імпрезова:** На сходинах Відділу були відчитані доповіді або есеї. Дня 22. березня письменниця Уляна Любич відчитала нариси з побуту в Казахстані. Дня 20. квітня д-р К. Рогозинський і Ігор Раковський виголосили доповіді про наркотики. В травні відбулося Свято Матері. Дня 14. червня відбулось обговорення книжки Р. Іванчука „Мальви“. П-ні Ольга Соневицька поділилась враженнями з посвячення Собору св. Софії в Римі. Дня 16. листопада відбулося Свято кн. Ольги. У грудні влаштовано ювілей 5-ліття Відділу. Хор Відділу під проводом п-ні Е. Лиско продовжував свою працю й брав участь у наших імпрезах, як і в бенкеті з нагоди 25-ліття нашої парохії св. Покрови.

в) **Виховна:** При Відділі дальше існує Дитячий Гурток Книголюбів, що гуртує 32 дітей. Дня 23. березня відбулись святочні сходини для вшанування Т. Шевченка і його духового послідовника В. Симоненка. Дня 6. квітня відбувся показ писання писанок під проводом пп. Васьків і Данилович, а в ньому 25 членів Гуртка взяло участь. На повакаційній зустрічі 12. жовтня 1969 була присутня, окрім батьків і гостей, молода авторка дитячих оповідань п-ні Катря Червоняк. Дня 23. листопада Гурток відбув прогульку до Музею Нар. Творчости й Укр. Інституту Америки. Гурток має свою бібліотеку, яка тепер нараховує 68 томів. П. Лісовець подарував 20 книжок, а п. Миськів шафу на книжки. Докуплено книжок за 24 дол. Л. Гошовська провадить дуже дбайливо хроніку Гуртка у формі альбому. Проведено збірку на ОПДЛ, що дала 23 дол., а Гурток вислав від себе 5 доларів.

г) **Сусп. Опіка:** Референтка відвідала 10 хворих у шпиталях, 6 осіб вдома й опікувалась старшим паном (одягом і харчами). Передано великодній кошук бідній родині на Бронксі. Відділ опікується хворою жінкою в Україні. Вислано 3 пакки нашим воjakам до В'єтнаму, 13 одягових пакчок заграницю. Відділ оплатив побут однієї дитини в пластовому таборі, також переслав передплату на Наше Життя для бабусі. При Відділі є Добровільна Жіноча Допомога.. На сусп. опіку зібрано серед членок 133.75 дол., пожертви виносили 245 дол. Переведено продаж жетонів і карток на Фонд св. Софії в Римі на суму 60 дол. Переведено серед членок збірку замість квітів, а гроші передано на видання книжки д-ра Зеновія Лиська „Укр. нар. мелодії“.

г) **Зв'язки:** Дня 27. березня 1969 р. відбулась у публ. бібліотеці Бронксу виставка нар. мистецтва й англомовної книжки про Україну Під час виставки відбувся показ писання писанок і вокальний виступ при супроводі бандури.

д) **Пресова:** Референтка вислала дописи до Нашого Життя, Свободи й Америки, зладила статтю про працю Відділу до ювілейної книги нашої парохії й опрацювала доповідь про 5-літню діяльність Відділу, що була відчитана з нагоди ювілею.

е) **Господарська:** Референтка організувала двічі продаж печива і підготувала при допомозі членок парохії-

яльну Просфору. Займалась підготовою буфету на імпрези й ширші сходини.

є) **Фінансова:** Відділ мав 1,325 дол. приходу, а 1,139 дол. розходу.

Контр. Комісія. Від її імені п-ні Е. Лиско ствердила, що книги і діловодство Відділу були ведені в порядку. Збори уділили одноголосно абсолюторію Управі.

До нової **Управи** ввійшли пані — Мирослава Савчак, голова, Олександра Кіршак, заступниця, Іванна Клим, секретарка, Дарія Попель, фін. секр. Референтками стали пані — Олена Лиско організаційною, Оксана Миськів, Анна Стасів і Лідія Вовчук культурно-освітніми, Ірина Іванчишин виховною, Софія Данилович імпрезовою, Марія Васьків і Оля Гірна сусп. опіки, Ольга Соневицька пресовою, Леонтина Гошовська і Катерина Турчин господарськими.

До **Контр. Комісії** увійшли пані — Докія Лиско, Клявдія Чорнодольська й Оксана Черник.

Перевибрана голова подякувала членкам за довір'я і поділилась планами дальшої праці. При перекусці членки ще довго гурторили.

Пресова референтка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Хрестини 98 Відділу СУА ім. Анни Ярославни

Дня 2. травня ц. р. в Домі УСО „Тризуб“ відбулись хрестини 98 Відділу СУА. Гості з Пассейку, Нью Йорку та місцеві виповнили залю. Їх було 135 осіб. Серед присутніх були отець і пані Головінські.

Вечір відкрила голова Патриція Савчак, яка привітала присутніх та представила ведучого Романа Шведа. Членка цього ж Відділу Оріся Гевко проспівала гимн СУА. П-ні Савчак у короткому звіті розповіла про працю Відділу, який зорганізувався ще в 1968 році. В ньому є 28 молодих жінок у віці від 22—30 років. Усі вони одружені й більшість із них має дітей, або сподіються збільшення родини, але, не дивлячись на це, знаходять час і бажання для громадської праці.

Молоді Союзняки влаштували дві виставки народного мистецтва з показом писання писанок і нашими національними стравами. Обидві виставки були добре підготовлені. На виставці в Ля Сел Каледжі Відділ дістав (Докінчення на ст. 31)

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬДРУГИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО СЬОМЕ

ПРАВА РОБІТНИЦІ

У 100-ліття з дня народин Леніна советська преса згадує про досягнення робітників у Советському Союзі. Робітниче середовище має перевагу над іншими верствами населення. А що відсоток жіноцтва серед працівників фабрик досягає 43%, то нам особливо цікаво, як виглядає їх становище.

Можливо воно й корисне для майстрів цехів чи кваліфікованих сил. Але погляньмо, що говорить і пише про себе робітничка маса, яка виконує некваліфіковану або лиш напів кваліфіковану роботу.

Віра Наливайко з Тернополя хотіла стати прядильницею і вступила з тією метою на фабрику. Тим часом їй не дають оволодіти тією професією, а вживають до допоміжних робіт.

Згідно з законами — вагітних жінок не можна zatrudнювати на нічних роботах. А на фабриці Стебнівського калійного комбінату на Львівщині зовсім не вважають на медичні довідки про вагітність і включають їх у графік нічних робіт.

У фабриці ялинкових прикрас у Тербовлі жінки працюють іноді у вихідні дні. Згідно з законом їм за це припадає подвійна плата, але фабрика цього не притримується.

Робітниці Бердянського нафтозаводу давніш мали розрахункові книжки, де їм вписували заплату. Тоді було легко перевірити записи. А тепер перестали ці книжки видавати так, що немає точного обрахунку.

Ось кілька випадків, вилонених із советської преси. Вони вказують на недбайливе ставлення до прав робітниць, а то й зловживання у відношенні до неї. Управа фабрики, чи поодинокі зверхники не рахуються з її законними вимогами. Щойно розголос у пресі змушує їх до того.

Пропам'ятний Фонд ім. О. Залізняка

Спонтанно, рівночасно на жалібних сходинах СФУЖО у Філадельфії в дні 12 червня 1969 р. та на жалібних поминках у день похорону в Мостреалі 16 червня 1969 р. постановлено вшанувати велику Провідницю українського жіночого руху, створюючи Пропам'ятний Фонд Олени Залізняка.

На жалібних поминках у Монреалі за ініціативою п-ні Софії Барабаш устійнено, що пропам'ятний фонд повинен стати видавничим фондом, призначеним на видання збірника, де були б поміщені спомини й статті покійної Олени Залізняка, а також спогади сучасників про неї і її всесторонню діяльність.

Центральний Комітет вшанування пам'яті Олени Залізняка з рамени СФУЖО очолила бл. п. Олена Чехівська, не прочуваючи тоді, що її життєвий шлях рівнож вкортці закінчиться. На поширеному засіданні СФУЖО в червні 1970 р. з участю п-ні Стефанії Савчук, діючої містоголови СФУЖО в Канаді та п-ні Євгенії Янківської, референтки Суспільної Опіки СФУЖО, обов'язки голови того Комітету перебрала п-ні Стефанія Савчук.

Бл. п. Олена Залізняка одержала від Бога багато таланів, що їх розвинула, працюючи в різних ділянках. Її життя пов'язане з історією нашого державного відродження. Її життя також неначе жива історія українського жіночого руху в Україні і за океаном, бо включилася вона віддаючи йому свої сили ще молодою дівчиною, та мала щастя співпрацювати та бути особистою приятелькою майже всіх визначних постатей жіночого руху в Галичині і за океаном. Окрема ділянка — це педагогічна діяльність Олени Залізняка, як виховниці української ремісничої молоді

та збирача-етнографа, великого знавця українського побуту.

Бл. п. Олена Залізняка відзначалась також добрим пером. Володіла ним уміло, виявляючи свої думки і погляди просто і сміло.

Із короткої бібліографії її друкованих статей, творів, споминів і розвідок, зладженої Лідією Бурачинською і поміщеної в „Українці в Світі“ ч. 4 п.н. „Писання Олени Залізняка“ довідуємось про широкий діяпозон діяльності і заінтересувань бл. п. Олени Залізняка. Це вже досить помітний список, та залишилися ще недруковані твори, особливо надзвичайно важні для історії та пізнання цілої епохи особисті її спогади.

Видрукування збірника творів Олени Залізняка стане живим пам'ятником для цієї надзвичайної людини-провідниці українського жіночого руху.

В. Ц.

ОСОБИСТЕ

П-ні Зінаїді Витязь, членові Управи СФУЖО в Бельгії, пересилаємо наш щирий вислів співчуття з приводу смерти чоловіка бл. п. Івана Витязя. Нехай Господь Бог допоможе їй перенести це велике горе!

УПРАВА СФУЖО

ДВАДЦЯТИЛІТТЯ „ЖІНОЧОГО СВІТУ“

У цьому році журнал Організації Українок Канади ім. О. Басараб „Жіночий Світ“ завершує 20-ліття свого існування. За той час редакція журналу та співробітниця зробили чималий вклад не тільки в розбудову своєї власної організації, але в український жіночий рух.

З цим успіхом вітаємо Організацію Українок Канади ім. Ольги Басараб, а зокрема редакторку журналу п-ні Стефанію Бубнюк.

П-ні Галя Гнатишин
Mrs. Helen Hnatyshyn of Saskatoon,
Canada was elected President of the
National Council of Women of
Canada

ГОЛОВА НАЦ. РАДИ ЖІНОК КАНАДИ

Дня 2. червня 1970 на 77-ій Річній Конвенції Нац. Ради Жінок Канади делегатки обрали своєю президенткою п-ні Галю Гнатишин.

П-ні Гнатишин походить із родини українських піонерів у Саскачевані. За фахом вона є вчителькою, а громадського вишколу набула в Союзі Українок Канади. Була головою Відділу в Саскатуні і входила до Провінційної і Центральної Управ СУК. В останніх 10 роках була членкою Екзекутиви Нац. Ради Жінок Канади, а в останньому році займала пост рек. секретарки. Брала участь як делегатка Нац. Ради в Конгресах Міжнар. Жін. Ради — у 1966 р. в Тегерані, а в 1970 році — у Бангкоку.

Її вибір є великим успіхом нашого організованого жіноцтва. Бажаємо щастя на дальшому шляху!

Прийдіть на імпрезу найближчого Відділу СУА! Пізнаєте громадську готовість нашого жіноцтва й відчуєте теплу, товариську атмосферу.

Нарада Управи СФУЖО

В днях 6. і 7. червня 1970 р. відбулася ширша нарада Управи СФУЖО з участю п-ні Стефанії Савчук, діючої містоголови СФУЖО з Торонто, п-ні Євгенії Янківської, референтки Суспільної Опіки СФУЖО з Торонто, та п-ні Олени Процюк, референтки зв'язків СФУЖО з Нью Йорку, а також з участю всіх членок Управи СФУЖО на місці з п-ні Оленою Лотоцькою на чолі. Обсяг нарад був широкий.

П-ні Є. Янківська, як голова Статусової Комісії СФУЖО, подала вислуди нарад Комісії та вислухала завваги й думки присутніх членів Управи. Розгорнено дискусію над обома секторами праці СФУЖО, зовнішнім та внутрішнім.

Щодо зовнішнього: переглянено нашу участь у міжнародних організаціях, а саме — як увійти в глибшу ділову співпрацю з поодинокими організаціями так, щоб це було корисним і для наших і для їхніх інтересів. Така співпраця у нас є з Світовим Рухом Матерів (М.М.М.); натомість співпрацю з іншими організаціями обмежуємо до участі в конгресах і конвенціях, та в річних чи трирічних звітах із нашої діяльності. Є потреба поглибити цю співпрацю, нпр., у Міжнародному Жіночому Союзі приділити увагу правам жінки у нашій спільноті та в підсоветських умовах, проблемам молоді та освіти. Для поширення діяльності референтури зв'язків рішено створити Комісію Зв'язків СФУЖО.

У внутрішньому секторі праці назурили такі потреби й проекти для здійснення: 1. Завершити святкування 1000-ліття кн. Ольги виданням монографії з найновішими дослідженнями про княгиню. 2. Відзначити 100-ліття смерті Лесі Українки в 1971 р. у формі розсилки матеріалів про поетесу, проведення семінарів про творчість Лесі Українки серед молоді та через заохоту драматичних ансамблів виставляти драматичні твори поетеси. 3. Для утривалення пам'яті кн. Анни Ярославни створено КУПАЯ і цей Комітет очолила Голова СФУЖО п-ні Олена Лотоцька. До Комітету увійшли: представниці С. У. Франції, ініціатори цієї акції в ЗСА та членки Управи СФУЖО з терену ЗСА і Канади. Першим кроком є заклик у загальній пресі до збірки фондів на монографію про княгиню, що вже майже готова

до друку пера історика о. д-ра Роже Галлю у Франції.

На засіданні розглянено також фінансові справи СФУЖО. П-ні Марія Харина, голова Фінансової Комісії СФУЖО на ЗСА, подала цікаві пляни для здобуття фондів на видання бюлетеня „Українка в Світі“ та на організаційні потреби СФУЖО. Є це організування членок-прихильниць СФУЖО і поширювання їхніх рядів, та імпрези, що мали б дати певний дохід. У проєкті є равт преси.

Обговорено також справи виховні та суспільної опіки. На нараді взято до уваги пляни організування слідуєчого Конгресу СФУЖО, який заплановано провести в 1972 році на терені Канади (Торонто), де буде вібрана також нова Управа СФУЖО.

Дня 7. червня всі присутні членки Управи СФУЖО взяли участь у панакхиді за бл. п. Олену Залізняка, голову СФУЖО, в першу річницю її смерті. Після того відбулося поминальне засідання, на якому виголосила зворушливе слово про бл. п. Олену Залізняка п-ні Стефанія Савчук, містоголова СФУЖО.

Н. П.

ПРОПАМ'ЯТНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЗАЛІЗНЯК

На Пропамятний Фонд ім. Олени Залізняка зложили в останньому часі: Ювілейний Комітет 20-ліття СФУЖО в Торонто 100 кан. дол., 1 Відділ СУА в Нью Йорку 10 дол., 5 Відділ УЗХ в Лігайтоні 10 дол. Пп. Ірина Малицька, Торонто 50 дол., С. Марко, Австралія, 97 ц.

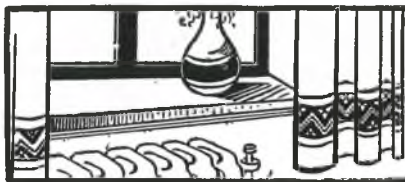
Щире Спасибі!

ДО ХІ. ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ СФУЖО

На закінчення речення ХІ. Літ. Конкурсу СФУЖО, що був проголошений на новелю, наспіло 13 творів. Вони були проголошені в пресі за псевдонімами авторок. Та безпосередньо по реченні прибуло ще кілька, що записалися в дорозі. Подаємо їх тут:

1. Блянка „Четвертий до бриджа“, 2. Володимира „Поворот“, 3. Доброслава „Чекання“, 4. Клен „Прапор“, 5. Ірина Корінь „Великий Намаджіру“ і 6. 12345 „Бури“.

У цілому ХІ. Літ. Конкурс СФУЖО начислює тепер 19 творів. Незабаром відбудеться вирішне засідання Жюрі і буде проголошений вислід.

У НАШІЙ ХАТІ

Савеля Стечишин

Тефлонова сковорода

Нарешті господині дочекалися сковороди (пательні), до якої страва не прилипає і в якій можна смажити зовсім без товщу або тільки з дрібкою. На ринку продається така посудина під назвою тефлон (teflon).

З усіх кухонних посудин найчастіше приходиться вживати сковороду на різномодні потреби готування страв. Почавши вранці від традиційного снідання бейкону і яєць, впродовж дня сковорода майже не виходить із рук. Хоч на ринку маємо їх до вибору — поливані, бляшані, залізні і алюмінієві, то кожна з них має ту саму хвибу, що вимагає нераз доволу товщу, щоб страва не прилипла. Це тому, що вони пористі, а не однотайно гладкі. У відміну до них тефлон не є пористий, а гладкий.

Тефлон — це ще один із багатьох виробів пластикової індустрії. Свою особливу властивість неприлипання завдячує тефлонова сковорода пластмасі, що по науковому називається тетрафлуоретилін. Для загального вжитку така назва задовга, тому її скоротили на тефлон. На канадійському ринку продаються тефлонові сковороди фірми Дупонт із Франції, як і теж є з Італії. Подібні виробу мають інші країни Європи. Але сковороди Дупонт вважаються найліпшими.

Сама основа сковороди алюмінієва, а внутрі викінчена тефлоном способом спаювання. Щоб це досягнути, наколюють сковороду в різних напрямках для витворення густої сітки заглиблень, а тоді вливають пливку пластмасу. Саме цього способу вживає фірма Дупонт, бо це дає триваліше викінчення, і тому виробу цієї фірми мають вищу оцінку. Інші виробництва тільки поливають алюмінієву сковороду пластмасою без додаткового прикріплення до ґрунту.

Консументське Дослідне Бюро у Вашингтоні випробувало тефлонові сковороди й опублікувало свій рапорт. Те саме зробила Саскатунська Кооперативна Асоціація. Подаємо загальний огляд їх оцінок.

Висліди випробувань показали, що справді страва не прилипає, навіть як і пригорить. Яйця, яєшня, млинці (пенкейки), котлети, стейки і багато іншого можна успішно всмажити без товщу. Ця властивість посудини корисна особливо для осіб на безтовщевій дієті, коли ходить про зниження ваги або з інших причин. Сьогодні счинилася велика метушня через надвагу тіла і зростає рух затримувати режим стрункої дієти. Тому тефлонова сковорода має своє місце в сучасному куховаренні. Для господині вона улегшує працю готування безтовщевих страв.

Але і тефлон має свої недомачі. Пластикова поверхня сковороди легко зашкрябується будьяким металем — ложкою, виделкою, ножем. Тому не можна нічим металевим мішати страви у такій посудині. Разом із новою сковородою залучена дерев'яна лопаточка з підкресленою для покупців порадою користуватися тільки нею, а ніколи нічим металевим. Часом через поспіх господиня може забути про дерев'яну лопаточку і помішати страву металеву ложкою. Саме ця властивість тефлону некорисна, що вимагає такого дбайливого догляду.

Тефлон дуже добре видержує нормальну температуру в куховарстві. Але при дуже високім нагріванні, поверх 392 ст. тефлон виділяє небезпечні для здоров'я гази. Якщо б через неувагу сковорода нагрілася до такої високої температури, її треба негайно відставити на бік для охолодження і відступитися, щоб не вдихати га-

зів. Але в куховаренні рідко трапляється потреба на високу температуру. Звичайно до смажених страв застосовують низьку або середню температуру, а ніколи високу, щоб не припалити. В руках досвідченої господині тефлонова сковорода не представляє ніякої небезпеки.

Беручи до уваги користі і недомачі тефлону користі переважують. Тефлонові сковороди мають своє місце в сучасному способі життя, але треба з ними дбайливо обходитися.

„Укр. Голос“

Куховарські назви

на букву П

Прокладка, диву перекладка.

Прокорм — харчування.

Перепій — частина весільного церемоніялу.

Перепієць — весільне печиво.

Проділ — подріблені гречані крупи.

Просіл — 1. засолена риба, 2. холодна страва з засоленої риби.

Просільне — юшка з нирками і солоними огірками.

Просіювач — просівальна машина.

Проскура, проскурка, просфора, хліб для Причастя.

Проскурниця — жінка, що пече проскурки.

Просо — найдавніша зернова рослина на Україні. Просяний.

Протеїни — складні білки.

Протеїни — прості білки, що містяться в тваринних і рослинних клітинах.

Протиральні машини — для протирання вареного м'яса, савонини і городини. Протирати, протертий.

Прохальниця — дружка, що запрошує коровайниць пекти коровай на весілля (Є. Онацький).

Пруні, пруньки — тернослив.

Прюнеля — сушена слива без кісток.

Н. Ч.

Із кух. книжки нашої бабуні

Давні куховарські книжки! Хто їх не пам'ятає? З їх поживклих листків віе настроєм святочних приготувань і багатих травописів. Приписи дуже різноманітні і працьовиті — хіба тоді рахувалися з часом господині? А головне — складники і спосіб роботи поданий лиш загально. Панувало переконання, що всі господині уже досвідчені і їм не треба пояснювати кожної подробиці.

Таку куховарську книжку принесла нам добра душа. Це львівське видання книжки Фльорентини і Ванди п.н. „Кухарка руска“. Як відомо — обидві авторки видали були куховарську книжку польською мовою. Але „одержавши від пань руских много листів“ як пишуть у передмові, вони постановили видати ще одну книжку, стараючись „примінити її навіть під взглядом вибору потрав до найбільше люблених і уживаних на Русі“. Року видання на книжці немає. Але з правопису можна догадуватись, що вона появилася в 80-тих рр. мин. століття.

Пригляньмося її змістові! Для прикладу візьмемо кілька приписів на страви, що їх уживаємо в себе в літньому сезоні. Не модернізуємо їх, лиш достосовуємо до нашого куховарського словника.

Кучерява капуста начинювана

Обібрати капусту з листя, покроїти на чвертки, сполокати і заварити в посоленій гарячій воді. Віддидивши капусту на цідилі, наложити поміж листки таку начинку: посікти свіжої свинини стільки, скільки потрібно, додати одну намочену і добре витиснену булку, два жовтки, перцю до смаку, одну дрібно посічену і на маслі всмажену цибулю, білки вбиті на шум, те все разом добре вимішати і тією начинкою начинити капусту, звиваючи листки так, щоб начинка не розсипувалась. Коли капуста дуже дрібна, тоді слід її перев'язати нитками. Начинену капусту

залляти росолом або водою, прикрити і тушкувати аж зм'якне. Осібно зробити ясну засмажку з ложки масла і борошна, додати трохи посіченої цибульки або зубок посіченого часнику, розрідити дрібною водою або росолом, вложити в те капусту і ще разом хвилину висмажити. Начинку можна зладити також із свіжої баранини або яловичини (волового м'яса). Навіть може вдатися з вареного росолового м'яса і ладиться її так само, як із сирого м'яса.

Варяниці (книдлі) з булки

Три булки з попереднього дня покряти в кістки і пересмажити на маслі, вважаючи, щоб не зрум'янилися. Розбити в горнятку шість або сім яєць, всипати три або чотири ложки борошна, вляти добре горнятко молока, вимішати все разом і залляти тим у мисці пересмажену булку. По годині, коли булка добре втягне в себе молоко, припорошити те все борошном і робити круглі галушки в пампушок завбільшки і кидати на кип'ячу воду. На полумиску обляти маслом, зрум'яненним із тертими сухариками або свіжою ушквареною солониною. Можна також пересмажити булку на солонині. До таких варяниць подають свіжі повидла, розроблені з вершками (сметанкою) і цукром або смажену квасну капусту.

Росолове м'ясо з хрінном

Зварене росолове м'ясо покряти в кусники, уложити на полумиску і залляти кожен зосібна хрінном, приладженим у такий спосіб: Взяти 2 горнятка доброї квасної сметани, всипати до неї пів ложки борошна, пригорщу тертого хрону, вбити два сирі жовтки, посолити, додати кусник масла і мішаючи — заварити те все разом на плиті. Коли згусне, відставити, додати дещо оцту, коли хто любить трохи цукру і тим залляти м'ясо. Посипати тертими сухариками, покропити маслом і вставити

на чверть години разом із полумиском до легко нагрітої печі. Потім видати на стіл.

Біла фасоль з підливою

Зварити в м'якій воді фасоль, посолити її в часі варення. Коли зм'якне, зладити засмажку з ложки масла або пів ложки свіжого смальцю, всипавши ложку борошна, додати трохи посіченої цибулі, розрідити росолом, переважним із оцтом. До тієї підливи вкинути фасоль, варити ще разом пів години на легкому вогні і подати на стіл, обложивши її крайною ковбасою або малими ковбасками.

Пиріг із сливами

Чотири горнятка борошна (муки), горнятко масла і стільки вершків (сметанки), скільки забере, два яйця, замісити на стільниці і розкачати. Потім уложити на лист (бляку), вимашений маслом. Лишити, щоб тісто трохи підросло. Сливи розкroїти по половині, кістки викинути, уложити сливи на листі шкірками до тіста, посипати цукром і вставити у легку піч. Такий сам пиріг можна ладити і з вишнями, з яких ми виїняли кістки.

ДЛЯ ПОТЕРПІЛИХ від землетрусу в Югославії складаю 10 дол.

Ірина Новицька, Клівленд

НА ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ складаю 5 дол.

Анна Олійник, Ленсінг, Миш.

УКРАЇНСЬКІ ГОСПОДИНІ! УВАГА!

Підготовляємо до друку книжку

ЗЕНОВІ ТЕРЛЕЦЬКОЇ

Українські страви

Давні приписи з Галичини.

Книжка розміру около 300 ст. обійматиме всі ділянки куховарення.

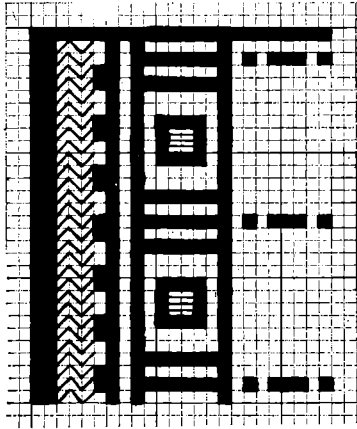
Коштує в твердій обгортці 7 доларів разом із пересилкою.

Замовлення і гроші слати до
Адміністрації Нашого Життя

Українська ВИШИВКА

Вишивка улітку

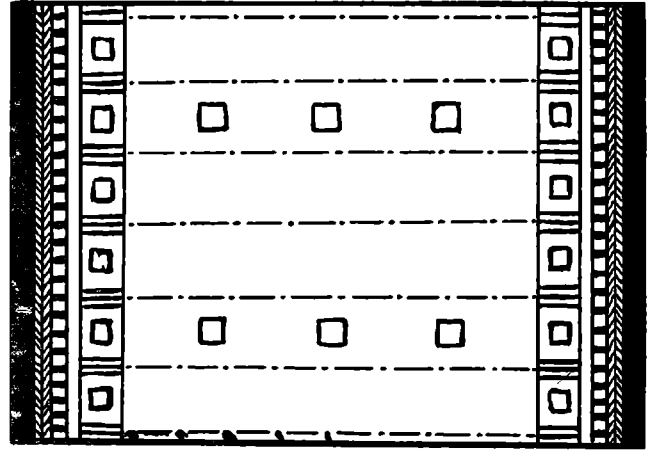
Повторяємо те, що вже було сказане не раз. Улітку вишиваємо тільки невеликі речі. Серветки, рушнички, доріжки, хустинки. Щоб не тягати з

Поздовжна серветка
Embroidered napkin

собою великого кусня полотна чи більшої кількості ниток.

Серветка на нічний столик. Розмір 10"×15" Матеріал: грубе полотно

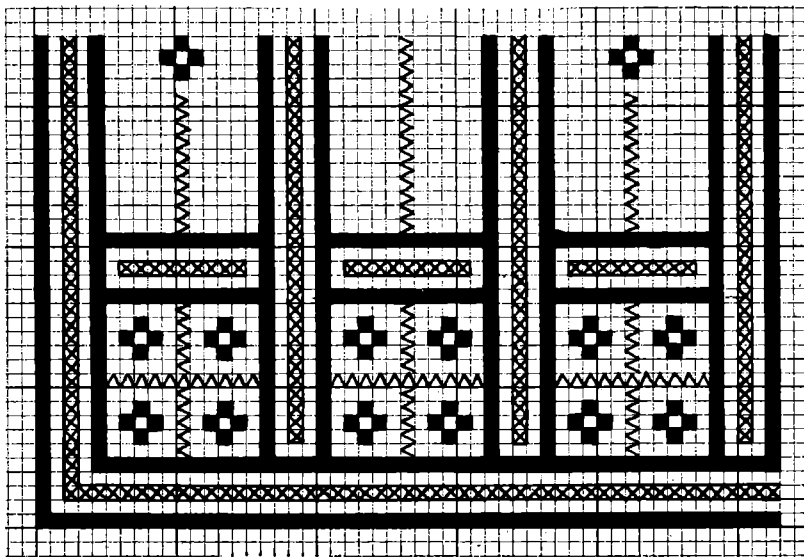
Взір для серветки
Designs for the napkin

ясно-сірого кольору. Техніка вишивки: хрестик, косичка і настилування. Нитки Муліне (6 ниток). Серветка викинчена вузьким рубцем. Може бути завернений і підшитий знизу або закріплений мережкою.

На рисунку ч. 1 хрестики позначені чорною краскою, косичка ломаною лінією. Настилування примінене в квадратних віконцях.

Кольорову схему можна собі уложити, як хто бажає. Народня — чорно-червона або чорно-цегляста. Теж близько її буде вишнево-золотиста (ДМЦ чч. 816 і 742). Але можна скомбінувати зелену із ржавою (ДМЦ чч. 906 і 900) синю з червоною (ДМЦ чч. 796 і 321).

Рисунок ч. 2 подає складніший взір у 3-кольоровому виконанні. Народня кольорова схема: чорне ■■ ч. 310, синє ч. 798 і червоне ч. 321.

Взір для серветки

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXVII.

JULY—AUGUST, 1970

No. 7

Our Panel Discussion

At the Annual Meeting of the UNWLA National Board, held on June 13-14, 1970 in Philadelphia, a panel discussion was introduced for the first time as a mode of group interaction. The topic of discussion was the Regional Councils, their meaning and work within the system of our organization.

We all know the advantages of panel discussions. The very fact that they allow several people to present their viewpoints on a given topic make them more interesting than one-person presentations.

The panelists at our Board Meeting were Mrs. Dora Rak, Newark ("The Aims and objectives of the Regional Councils"), Mrs. Luba Shandra, Chicago ("The Financial basis of the Regional Councils") and Mrs. Ma-

ria Kohutiak, Utica ("Organizational problems of Regional Councils"). The discussion leader was Mrs. Ivanna Rozankowska of New York.

All three panelists as well as the moderator gave excellent presentations. They are all seasoned UNWLA workers, who in the long years of their association with the UNWLA have been able to clearly pinpoint the problems involved in the organizational network. They presented the problems for consideration by the Board members present.

The following are some of the points which were brought out during the discussion.

—The Regional Councils act as intermediary bodies between the Headquarters and the Branches. Until recently they coordinated the work of the

Branches in their Region. More recently they have begun to take the initiative in carrying out the work plans of the Executive Board. Will this prove beneficial to the organization?

—The Regional Councils need trained people to carry out their work. Such people have gotten their organizational training in their Branches and the Branches are not always willing to let them go.

Should the Regional Councils train their own workers, or should they get their training in the Branches?

—The Regional Councils are dependent for their financial support of the Branches. In some Regions the Councils have already constituted their financial basis according to the number of the members. It is desired that other Regions follow suit.

The Council has to fulfill the programs of the organization

Oksana Liaturynska

* * * * *

May peace upon this spot preside.
Here will I rest, as hours pass.
Above my head, that comrade tried,
My horse, and the tall feathergrass
Will keep the guard of honour true.
High in the night the stars will glitter.
Ever the wormwood will be bitter,
Ever the cornflowers will be blue.

— — — — —

A spear, a fang, a claw, a hoof.
A brave man here held foes aloof.
Here mammoths bellowed. Here the bear
Strode shaggy to his cavern-lair.
Here the hawk wheeled in shining skies,
While on the lake a black swan plies.

From the book "The Ukrainian Poets"
Selected and Translated into English Verse
by C. H. Andruseshyn and Watson Kirkconnell

Oksana Liaturynska, who died recently in Minneapolis, Minn., was born in the Ukrainian province of Volynia in 1902. As a sculptor she studied in Prague and graduated in the 20-ties in liberal and applied arts. Interested in ancient Ukrainian times she started simultaneously with poetry on this topic. Her songs are resounding the heroic endeavors of these remote times. She relied strongly on the Ukrainian folklore and gave many talented poems of this kind.

Oksana Liaturynska was also a connoisseur of Ukrainian folk art. Her Easter eggs were renowned for their independent composition and ancient beauty.

GFWC Convention

By Mary Dushnyck

The 79th annual convention of the General Federation of Women's Clubs, held in the unique city of San Antonio, Texas, June 8-12, 1970, was attended by 1,200 delegates who were called to action against the moral pollution and anarchy threatening the world, particularly the U.S.A.

New GFWC President

Mrs. Earle A. Brown of Pittsburgh, Pa. was elected president of the 11-million member GFWC for a 2-year term, succeeding Mrs. Walter V. Magee. Mrs. Brown has served in many capacities in the Federation, including the presidency of the Pennsylvania Federation of Women's Clubs, largest GF state federation. A distinguished civic and community leader, she is listed in "Who's Who of American Women."

Delegates

Among the delegates at the convention were Mrs. Maria Kwitkowska, who represented the World Federation of Ukrainian Women's Organizations (WFUWO), and Mrs. Mary Dushnyck, representing the Ukrainian National Women's League of America (UNWLA). At the International Clubs luncheon, attended by 1,000, reports were delivered by international delegates. Mrs. Kwitkowska re-

ported on the work of WFUWO's 16 organizations in the free world, their concern for persecuted brethren in Ukraine, and their educational, social service and aid programs. Mrs. Dushnyck reported for Women for Freedoms, Inc. She reminded the guests about Captive Nations Week and stated the Captive Nations are our true allies; our government should be wary of deals with the Soviet Union and should not soften our stand on Communism. Attired in Ukrainian costumes, they were introduced by Mrs. Clarence Weber, International Clubs Chairman. Mrs. John Cloutman, Program Director of the International Clubs, coordinates their activities.

Shown at GFWC Convention session are, left to right: Mrs. Maria Kwitkowska, WFUWO delegate; Mrs. Mary Dushnyck, UNWLA delegate; Mrs. Charles Van de Putte, Sao Paulo Women's Club, Brazil.

and it shows even with the above mentioned arrangement the financial basis is not sufficient. Should an Organizational Fund be created for the Regional Council and should it be made mandatory?

These are some of the basic problems which were brought out in the discussion. They were partially resolved in the resolutions adopted at the Annual Meeting. Many of them, however cannot be solved at the present time. Solutions will have to be found in the near future.

ported on the work of WFUWO's 16 organizations in the free world, their concern for persecuted brethren in Ukraine, and their educational, social service and aid programs. Mrs. Dushnyck reported for Women for Freedoms, Inc. She reminded the guests about Captive Nations Week and stated the Captive Nations are our true allies; our government should be wary of deals with the Soviet Union and should not soften our stand on Communism. Attired in Ukrainian costumes, they were introduced by Mrs. Clarence Weber, International Clubs Chairman. Mrs. John Cloutman, Program Director of the International Clubs, coordinates their activities.

Action for Prisoners of War

The 79th was a memorable convention, with several high points, but the most poignant was the address of H. Ross Perot, Texas industrialist working for the release and better treatment of American prisoners of war (POWs) in North Vietnam.

His description of the inhuman conditions (in violation of the Geneva Convention) under which the POWs exist moved the delegates to tears. Prisoners are chained, kept in cages or wells where they wallow in their own waste for weeks, with food lowered to them in pails. Mr. Perot stated we must arouse the American public to the POW issue, with communication media giving more coverage and taking an editorial position on the matter, and U.S. legislators making it part of their platforms. To have the issue hit home, Congress should build replicas of the cages and wells to remind Congressmen of the POWs.

A GF Resolution was adopted immediately, urging all to send letters to their Congressmen and Senators and to Hanoi for the release and fair treatment of the POWs. Mr. Perot believes Hanoi is doing nothing because it feels American public opinion is with North Vietnam. If Hanoi received a mass of protest letters, it might conceivably heed public opinion and improve the lot of

BRANCH 72 JOINS NEW YORK CITY FEDERATION OF WOMEN'S CLUBS

Branch 72 of New York has become a member of the New York City Federation of Women's Clubs, whose president is Mrs. Dorothy Strayer-Priemer. One of the main projects of the NYCFWC is its Nursing Scholarship Awards dispensed to hospital nursing schools. This past year \$1,650 was awarded to three local hospitals.

At the Federation's Spring Festival, held at the Tavern-on-the-Green, Branch 72 was welcomed and its president, Mrs. Anna Kosciw, took a bow. In the fashion show part of the program, Mrs. Mary Dushnyck, UNWLA Public Relations Chairman who arranged for Br. 72's Federation membership, served as a model. Also present were Mesdames Irene Padoch, Alice Berwecky, Ann Bezko, Tessie Husiak, Mary Lesawyer, Rosalie Polche, Ann Redosh and Marie Ricket.

Branch 72 also took part in the Federation's 182nd Convention at the Hotel Biltmore on May 8th, which heard addresses on Drugs by three experts, and which was entertained by the Federation's Chorus. Branch 72 president A. Kosciw was seated on the dais and the Branch was formally welcomed to Membership. Other Br. 72 delegates were M. Dushnyck and A. Bezko and alternates T. Husiak, R. Polche and A. Redosh.

UKRAINIAN GIRLS IN BRAZIL

Individual Branches of UNWLA are sponsoring scholarships for Ukrainian girls studying in St. Olha's Institute in Prudentopol, Parana. Scholarships have been sponsored by UNWLA Branches 33 in Cleveland, 68 in Syracuse and 101 in Chicago.

the POWs, release the names of those held to their families, and perhaps even free some of the captives.

(To be continued)

Ukrainian Dishes

In issue No. 5 of "OUR LIFE" for 1970 we began publishing recipes from Natalia Kostecka Stefanyshyn's cook book "Traditional Ukrainian Cookery," which was originally published in 1952 and has recently been reprinted in a new edition.

In this issue we offer several other recipes from Mrs. Stefanyshyn's book. In the near future we will publish selections from her booklet "Pastries" which appeared in 1969.

Beef a la Venison

(4 servings)

- 2 lb. Beef (Rump, round or pot roast)
- 2 C. vinegar
- 1 C. water
- 1 large onion, sliced
- $\frac{1}{8}$ tsp. pepper
- 1 bay leaf
- 1 tsp. salt
- 2 T. fat
- 1 T. flour
- 1 C. sour cream
- 1 T. flour

Mix vinegar and water and bring to a boil. Remove from fire, add sliced onion, pepper, bay leaf and salt, and when cool pour over meat in a glass dish. Leave in cold place 2 or 3 days. When ready to use, heat fat in deep skillet, wipe off meat, dredge in flour and brown in fat. Add 1 C liquid in which meat soaked and bake in 300° oven for 1½—2 hours. Add more of liquid if necessary. Stir 1 T. flour into sour cream and pour over meat, leaving in oven until cream bubbles. Remove meat, slice, and arrange on platter. Strain gravy and pour over meat.

This is nice served with macaroni or noodles.

Carrot Salad

(4-6 servings)

- 2 medium carrots
- 2 apples
- juice of $\frac{1}{2}$ lemon
- 2 tsp. sugar
- 2 tbs. sour cream
- salt to taste

Scrub carrots thoroughly with a brush and grate (not too fine)*. Peel and grate apples.** Add other ingredients and mix. Prepare about 1 hour before serving to allow time for it to chill. Delicious with veal.

Fried Potato Rolls

- 3 cups mashed potatoes
- $\frac{1}{2}$ cup grated cheese
- 2 eggs
- pinch salt
- pinch pepper
- 1 T. flour

Combine potato with cheese, add eggs, salt, pepper, and flour.

Knead thoroughly and shape into small round rolls. Fry in hot fat till golden brown.

Delicious with a roast in place of potatoes. Serve with gravy.

* Do not peel carrots as skins are full of minerals.

** Apple skins may be left on for added color and minerals.

UNWLA MEETING

The annual meeting of the UNWLA National Board was held in Philadelphia on June 13-14. Included in the program was a panel discussion on the UNWLA Regional Conferences.

PRE-SCHOOL PROGRAM

The UNWLA Educational Committee is currently working on a program for its Day Care Centers which will be designed for English-speaking children. To date all the UNWLA Centers were conducted in the Ukrainian language. New UNWLA is planning to open Day Care Centers for English-speaking children whose parents would like them to learn Ukrainian.

ST. OLHA'S ICON

Twelve icons of St. Olha were received in the UNWLA competition which closed on April 30, 1970. The panel of judges will announce their decision shortly. UNWLA plans to produce reproductions of the icons in commemoration of the 1,000th anniversary of this Ukrainian saint.

НАШИМ МАЛЯТАМ

Котик і півник

Українська народня казка

Були собі котик і півник та й побратались. От котикові треба йти по дрова, він і каже півникові:

— Сядь же ти півнику, на печі та їж калачі, а я піду по дрова, та як прийде лисичка, то не озивайсь!

Пішов. Коли це біжить лисичка.

— Півнику-братику, відчини! Півнику-братику, відчини! Як не відчиниш, віконце видеру, борщик виїм і тебе візьму.

А півник каже: — Тоток — тоток, не велів коток! Тоток — Тоток, не велів коток!

От лисичка віконце видерла, борщик виїла і півника взяла. Несе його, а він кличе котика — співає:

**Мій котику,
Мій братику!
Несе мене лиса
За кленові ліса,
За крутії гори,
За бистрії води...**

От котик почув, прибіг, відняв півника, приніс додому та й каже знов:

— Гляди ж півнику, як прийде лисичка, не відкликайся, бо тепер я піду далі! Пішов.

А лисичка вже й біжить.

Стук — стук у віконце: — Півнику-братику, відчини! Як не відчиниш, віконце видеру, борщик виїм і тебе візьму!

А півник усі: — Тоток-тоток, не велів коток! Тоток-тоток, не велів коток!

От вона віконце видерла, борщик виїла і його взяла.

Несе, а півник знову:

**Мій котику, мій братику!
Несе мене лиса, за кленові ліса,
За крутії гори, за бистрії води...**

Раз проспівав — не чує котик. Він у друге, голосніше, — котик прибіг, відняв його, приніс додому та й каже:

— Тепер же я піду далеко — далеко, і хоч як уже будеш кри-

чати, не почую: то вже мовчи, не озивайся до лисички!

Пішов.

Коли ж ізнов лисичка: — Півнику-братику, — каже, — відчини! Півнику-братику, відчини! Як не відчиниш, віконце видеру, борщик виїм і тебе візьму!

А півник: — Тоток-тоток, не велів коток! Тоток-тоток, не велів коток!

От лисичка віконце видерла, борщик виїла і його взяла. Несе, а півник співає — раз, вдруге, втретє... Котик не почув, і понесла лисичка півника додому.

Увечорі приходить котик додому — нема півника. Він зажурився, а далі зробив собі бандурку, узяв мішок і молоток і пішов до лисиччиної хатки, — сів і заграє:

**А в лисички — лиски новий двір,
Чотири дочки — на вибір,
П'ятий Пилипко.
Пилипко — липко, вийди із хати —
подивись!**

Як бубни бубнять, як сурми сурмлять — подивись!

А лисичка саме пекла палянички. От старша дочка лисиччина й каже:

— Мамо, піду я, подивлюсь, хто це так гарно грає, і паляничку візьму.

— Иди, — каже лисичка.

І дала їй паляничку. Дочка пішла, а котик її — цок, та в лобок, та в мішок, та й знову став грати.

От і друга дочка каже лисичці:

— Піду і я, мамо! Лисичка каже: — Иди, доню! І їй дала паляничку, і ця пішла. А він і ту — цок, та в лобок... А після і третя дочка, і четверта. А Пилипко ждав — ждав і каже:

— Піду я, мамо, зажену їх, — чого вони так забарились!

Пішов. А котик і його — цок, та в лобок, та в мішок. А потім забіг у хату до лисички і її вбив. Та тоді до півника та й поніс його додому.

От вони живуть і хліб жують, і постолом добро возять.

Цікаве гніздечко

Маруся чомусь сумує. І то аж так поважно, що звернула увагу мами. — Чому ти, доню, така невесела? питає мама.

— Чи не хвора ти? А чому очка в сльозах?

На це Маруся важко зідхнула. — Ах мамо! Я маю велику журбу! Я щось таке зробила... таке недобре...

— Ого-го! зажартувала мама. — Аж так? Ти краще розкажи!

— Це було так — почала дівчинка, — я лежала собі з книжкою в кутику нашого саду, там де так густо кущів порічок, агресту, ожини. І от я спостерегла двоє пташток, як вони то ховались у найбільшу гущавину кущів, то підлітали вгору, щebetали... то знов десь шезали.

— То були прекрасні пташки, з різнобарвним пір'ячком, з червоними животиками. Я не могла досить надивитись, нарадуватись ними. Коли вони отак на хвилинку кудись відлетіли, я — мов той кіт підповзла близько того місця, де вони ховались.

Осторожно розхилила гілочку — і... я побачила прекрасне, чудове гніздечко! Маруся замовкла і сумно зідхнула.

А мама: — Але ж Марусю! Це ще не причина до твого суму!

— Ні, мамо! Це не тому. Я зробила щось негарного, недоброго.

Мама злякалась: — Ну, розкажи вже все дочиста!

— Ах, мамо! Вже два дні минуло відколи я це зробила і нічого направити не можу!

— Що ж доню? Може ти знищила гніздечко?

— О ні, ні! Передучора я заглянула знов між куші. О, мамо! Там лежало чудове малюсіньке яечко. Воно було зеленої барви з рожевими цяточками. Я дивилась і дивилась на нього і аж ніяк не могла відійти... І тоді мене скортіло взяти яечко в руки, налюбуватись ним. З радості я забула, що пташки можуть надлетіти. Але пташки більше не прилетіли. Ні тоді, ні за останні два дні. Вони певне розгнівались, що я відкрила їхнє гніздо. О, Боже мій! Що ж тепер станеться з яечком?

— Так, Марусю — сказала мама. — Твої пташки покинули гніздечко назавжди, відкреклися його. Може вони тебе здалека бачили. А може пізнали, що хтось там був і яечко рухав.

— Ах, мамо, та чого ж вони такі завзяті? Через гнів на мене, через мою цікавість, відкреклися яечка...

— От наша курочка — знесе яйце, кудкудакає собі. Хтонебудь піде до її гнізда, забере яйце до хати, а курка не гнівається і далі несеться у гнізді.

— Знаєш Марусю, чому? — Бо курочка є людьми освоєна, вона домашня птиця. А твої пташки дикі. Вони ховаються із своїми гніздами і коли тільки спостережуть, що хтось був біля гнізда, рухав його, вони відрікаються і будують нове.

На це Маруся: — Мамо, мені так шкода, що не можу нічого направити!

А мама: — Є ще рада. Ось я заберу покинуте яечко. Тоді може в гніздечку інші пташки заживуть.

І так сталося. За деякий час якісь пташки справді оселилися в покинутому гніздечку. Вони сіренькі, у них немає різнобарвного пір'ячка, ані червоних животиків. Маруся втішилася, що гніздечко зайняте. До пташок тепер приглядалася здалека. Аж одного ранку побачила, як вони носили їсти малим пташечкам, що вилупилися з яечок.

Гра „ЗАЙЧИКИ“

Діти — зайчики стоять колом, одна дитина всередині кола. Разом з учителькою всі проказують слова:

Ось біленькі зайчики сидять
Вони вушками ворують

(діти піднімають долоні до голови).

Ось так, ось так,
Вони вушками ворують.

(ворують пальцями)

Ім холодно сидіти —
Треба лапоньки погріти.

(Плещуть у долоні)

Надоїло їм стояти,
Треба трохи пострибати.
Стриб, стриб, стриб, стриб,
Треба трохи пострибати.

(стрибають обома ногами на місці).

Зайчики поспішайте,
Вовк за деревом — тікайте!

(Діти розбігаються у різні сторони).

Під час гри вчителька стежить, щоб діти усі робили відповідні рухи за текстом вірша. Як ускладнення гри, зайчики живуть у „нірках“ — кружечки, накреслені на землі або виложені з каштанів чи камінців. На слова вчительки „Зайчики в коло!“ — зайчики з нірок біжать у коло.

І. Кульська

ВЕДМЕЖАТА

Ось ведмедиця іде
Ведмежат купать веде,
А вони лякаються,
А вони пручаються:
— Не хочемо!

— Нам купатися — біда:
Дуже мокрая вода,
Плавати ми вміємо,
Змерзнем, похворіємо, —
Ой, страшно ж як!

Та матуся не зважа,
Тягне в річку ведмежа.
От Михася з Тяпою
Підштовхнула лапою:
— Ану, пливіть!

Бачать братіки тоді —
Дуже гарно у воді,
Ну, мершій купатися,
Хлюпатися, гратися,
— Ух, весело!

Петро Кізко

ЗОЗУЛЬКА

Ку-ку, ку-ку,
Літа мені числить
В малім ліску —
Зозулька-ворожбит!
Лічи-лічи,
Зозулько-молода,
Лічи-лічи
Премногії літа.
І чую „ку“ та „ку“
Літа мені числить
В малім ліску
Зозулька-ворожбит.

Три громадській роботі

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

(Докінчення зі ст. 20)

першу нагороду, про неї писали в амер. пресі. Виставка в публичній бібліотеці при Катмен вул. так само відмічена амер. пресою. П-ні Ірина Юрчак, перша голова Відділу, разом з іншими багато часу й ініціативи присвятила веденню укр. кіоску на Інтернаціональному Фестивалі в травні 1969 р. Членки Відділу приймали участь в імпрезі „Зустріч молодих професіоналісток із громадянством“.

Після звіту на сцену попросили хресну маму, ред. Лідію Бурачинську, яка в дуже дотепній коротенькій промові побажала молодим Союзнякам улаштувати ще 98 виставок народного мистецтва з попереднім успіхом. П-ні Л. Бурачинська подарувала глечик привезений з України, як символ зв'язку з Рідним Краєм. Під час цієї церемонії з зеленого пуп'янка, який „ріс“ тут же на сцені „розквітла“ прегарна величезна ромашка позначена числом 98. Ініціаторкою і виконавцем цієї оригінальної фантазії була Іра Юрчак, яку присутні заслужено нагородили оплесками.

Голова Централі СУА п-ні С. Пушкар у короткій промові згадала про багатогранну працю СУА, яка чекає молодих Союзнячок та побажала молоденьким матерям виховати своїх дітей на національно свідомих, гідних нашої культурної спадщини українців, а також передала голові Грамоту СУА.

Референтка мол. Відділів п-ні Наталя Даниленко підкреслила, що на протязі п'яти літ до СУА вступило 500 молоденьких Союзнячок, які хочуть працювати і бути надійною зміною для старшої генерації. Просила вирозуміння і допомоги для них у старших Союзнячок. Підкреслила, що молодь, яка виросла і виховалась під впливом двох культур, а ще до того в добу бурхливих світових подій і лету в космічні простори, є інакша, інакше думає і відчуває. Старша генерація мусить виявити більше вирозуміння для успішної співпраці.

Далі з привітаннями і побажаннями виступали пані: від Окр. Ради заступниця голови М. Євсєвська, від Відді-

лів — С. Гарасимович (20), К. Пак (42), А. Богачевська (43), Н. Войтюк (44), М. Баб'як (48), С. Вовчак (52), С. Колодій (88) і Л. Процик (90). Усі вони, крім теплих слів, склали модерне „крикмо“ у вигляді доларів. Зложили привіти також представники організації.

Ведучий Роман Швед розважав гостей умілими дотепами. Після вечері почалась мистецька частина, в якій брали участь хор „Незабудьки“, тріо у складі Орися Гевко, Віра Дябога і Маруся Шпин. Дзвінка Швед виконала „танець весни“. На цьому мистецька програма закінчилась і почались танці. На закінчення можна сказати, що Союзнячки добре попрацювали, щоб ця імпреза їм удалася, зала і столи були дуже гарно удекоровані.

Наші молоді Союзнячки заслуговують на добре слово, яке за висловом древнього мудреця, як сонце освітить і зігріє.

Марія Ганіна

ШІКАГО, ІЛЛ.

Виставка творів наших мисткинь

Наш молодечий Відділ, що постав у 1968 р. обрав собі за патронку молоді поетеси Ліну Костенко. Відділ охоплює понад 30 молодих жінок і панночок, що з них майже кожна покінчила студії в американських університетах. Відділ очолила п-ні Валентина Хринівська.

Першим його виступом перед українською громадою були Христини Відділу. Слідував Показ Моді під доповідною управою п-ні Христі Таран.

Скоро після того обрано нову Управу, а головою стала п-ні Марта Ференц. Виринала думка представити громадянству праці наших малярок. Ця виставка відбулася 9., 10. і 11. травня 1969 р. в залі Левів. У ній взяло участь 9 мисткинь.

Виставку відкрила голова п-ні Ференц. Слово про мисткинь виголосила п-ні Л. Надзікевич. Між ними були заступлені малярки різної школи й віку.

Леся Борняк, нар. 1946 р., виставила абстрактні праці. Христина Дачишин-Таран дала дуже ніжні акварелі. Лідія Петруняк працювала швидко-

Із виставки картин образотворчих мисткинь у Шикаго:

Сидять зліва: Марія Гарасовська-Дачишин, Марія Ференц, голова Відділу, Михайлина Стефанович-Ольшанська. Стоять у першому ряді зліва: Леся Борняк, Христина Таран, Оксана Скробач-Яцків, Леся Дяченко-Кочман. У другому ряді: Тетяна Тамарська-Баяк, Оксана Теодорович. Неприсутня — Ліда Петруняк.

UNWLA Branch 101 in Chicago, Ill. arranged an exhibit of works of nine women painters.

сохлим акриліком. Оксана Скробач-Яцків виставила дереворити. Тетяна Тамарській-Баяк найбільш притаманна техніка акварелі. Оксана Теодорович здивувала всіх своїми емаліями. Леся Дяченко-Кочман показала квіти-олії і рисунки вуглем. На кінець згадаємо відомих мисткинь, що свої праці презентували в Європі, Америці й Канаді. Це Михайлина Стефанович-Ольшанська, кол. учениця Петра Холодного й паризьких мистецьких шкіл. Усі твори говорять про неї, як про авторку вдумливу, багату цікавими ідеями. Марія Гарасовська-Дачишин показала полотна великого формату, у першу чергу краєвиди. Їх доповнив портрет співака Міро Скали-Старицького.

Цей гарний почин 101 Відділу свідчить про його культурні замишування.

Дня 3. листопада 1969 р. Відділ улаштував новий Показ Моді, що вже був обговорений у нашому журналі.

Пресова референтка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Христини 104 Відділу СУА

Наш молодечий 104 Відділ СУА можна слушно назвати молоденьким, бо його членство не переступило ще 25 років життя. До Управи належать пані — Марія Сливка, Леся Гандзій, Дарія Менцінська, Стефа Бабурка, Катря Мадей, Стефа Курис, Ліда Ле-

щишин, Анна Лю, Ірина Вінч. До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Ірина Дідик і Євгенія Баб'юк. Членками стали пані — Лідія Лещук, Марія Цимбаліста, Люся Парашак, Женя Сиван, Ірина Ланик, Уляна Дмитренко, Марія Філевич, Стефа Філевич, Оксана Федьків, Анна Гродицька, Катря Химчук, Марія Мартюк і Анна Криль. Включились вони в ряди СУА, щоб після шкільної науки, обов'язків у Пласті чи СУМА, почати працю на громадсько-суспільній ниві.

І ось уже один рік праці за ними. У тому короткому часі вони зуміли зорганізуватись, пізнати себе, а також пізнати й обов'язки, що їх накладає на їх Відділ статут СУА. У минулому році вони провели дві імпрези: Чайний Вечір, товариську зустріч з участю їх чоловіків і — базар, що гарно записався на приходовій стороні касової книги.

Третьою вдалою імпрезою — це бенкет із нагоди Хрестин Відділу. Вибраний Комітет у складі пань — Марія Сливка, Стефа Курис, Ірина Дідик, Катря Мадей, Ліда Лещук, Марія Мартюк, Люся Парашак, Марія Цимбаліста — доложили всіх старань, щоб це свято підготувати, що відбулося саме в річницю засновання їх Відділу.

Бенкет відкрила голова п-ні Марія Сливка, вітаючи всіх присутніх, що їх було біля 80 осіб. Відтак програмою Вечора провела п-ні Оля Сливка, містоголово 1 Відділу СУА. Розказавши про засновання й осяги Відділу вона попросила о. Савчука молитвою розпочати цю імпрезу. Головними промовцями були — п-ні Іванна Рожанковська, голова Окр. Ради СУА в Нью Йорку і п-ні Наталя Даниленко, референтка мол. Відділів Гол. Управи. Вони підкреслили, що перед Відділом стелиться довгий шлях, на який вони ступили певним і рішучим кроком. Обидві пані вказали на потребу організування молодих і свіжих кадрів, щоб сміло можна сказати „а нашому роду нема переводу“. Після того п-ні Рожанковська перетяла синьо-жовту стрічку і вручила голові Відділу грамоту, а п-ні Даниленко передала Відділові дві книжки на започаткування бібліотеки.

Привіти й подарунки готівкою зложили представниці Відділів. Від Відділу привіт відчитала п-ні О. Сливка. Слідували далші — пп. Софія Серафим (4 Відд.), Розалія Федьків (8 В.),

Марія Стефанишин (21 Відд.), Марія Савчак (64 Відд.), Розалія Полчі (72 Відд.), Леся Кіршак (83 Відд.), Марія Томорук (83 Відд.), Марія Геба (105 Відд.). Були також привіти від Пластової Станиці і Студ. Громади.

Під час бенкету виступала група молодих танцюристів під проводом п-ни Маріанни Грищов'ян. За їх танки присутні винагородили їх хвилею оплесків. Молодий співак Володимир Старосольський відспівав кілька пісень, а їх зміст і звуки його гарного баритонового голосу витворили веселий настрій та впровадили молодих гостей у другу частину Вечора — забаву з танцями, що під звуки оркестри „Темпо“ затягнулась до пізньої ночі.

Наталія Хоманчук

СТЕЙТЕН АЙЛЕНД, Н. Й.

Річні Збори 105 Відділу СУА ім. Лесі Українки

Дата: 11. червня 1970 р.

Збори відкрила молитвою і відспіванням гімну СУА п-ні Леся Гевко-Печко, голова.

Президія: п-ні Розалія Полчі, представниця Окр. Ради, голова, п-ні О. Літепло, секретарка.

Звіти Управи зложили пані — Леся Гевко-Печко, голова, Марія Геба, секретарка, Текля Кінаш, касієрка і референтки пані — Е. Геба організаційна, Б. Лівинська імпрезова.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відділ відбув 12 ширших сходин і 3 засідання Управи.

б) **Культ.-освітня й імпрезова:** Відділ провів коляду, відвідуючи українські родини на Стейтен Айленді, щоб запізнатись з їхніми обставинами. Влаштував Свято Т. Шевченка з участю молоді й дітей, що виступали. Підготував ювілей 50-ліття священства о. сов. Е. Мацелюха, де від Окр. Ради привітала ювілята п-ні Марія Демидчук. Взяв участь у запусках для громади. Підготував молодь і дітей до різних імпрезових виступів у нашій громаді. Влаштував першу Весняну Забаву, яка відбулась у гарно прибраній залі з дуже смачним буфетом. Аранжером був п. Степан Білоус. Забава розпочалась маршом до стрілецьких пісень із синьо-жовтими відзнаками. Учасники були захоплені й вітали Відділ із таким успіхом.

в) **Сусп. Опіка:** Зложено 80 дол. на церкву Св. Трійці і відправлено Заупокійну Службу Божу в наміренні бл. п. О. Беганської, покійної членки Контр. Комісії. В церковній галі зложено гроші на закуп куртини і встановлення кухні. Пожертва з каси на Фонд Укр. Церкви в Потребі. Збірка під церквою на Фонд Наглої Потребі. Збірка для жертв землетрусу в Югославії. Зібрано 21 мішків убрання та взуття для Югославії, вислано 3 пакунки для вояків-українців у В'єтнамі. Збірано дуже порядні речі для питомців Семінарії в Римі.

г) **Господарська:** Для всіх імпрез членки Відділу підготовляли буфети і подавали до столів.

г) **Фінансова Відділ** мав 719 дол. приходу, а 501 дол. розходу.

До **нової Управи** ввійшли пані — Леся Гевко-Печко, голова, Анна Білоус, заступниця, Марія Геба, секретарка, Текля Кінаш, касієрка. Референтками стали пані — Е. Геба організаційною, А. Стегній до помочі, М. Левицька сусп. опіки, Ліда Нестин пресовою, Н. Телішевська господарською.

До **Контр. Комісії** увійшла п-ні Ненсі Гузар.

Збори закінчила перевибрана голова, дякуючи за довір'я.

Марія Геба, секретарка

САН ФРАНЦІСКО, КАЛІФ.

Основні Збори 107 Відділу СУА

Дата: 26. травня 1970 р.

Збори відкрила п-ні Ярослава Оренчук, голова ініціативного гуртка. Привітала всіх присутніх і прочитала статут СУА. Дальше подала коротку історію СУА за 45 років існування.

Президія: п-ні Я. Оренчук, голова, п-ні Стефанія Меркало, секретарка.

Слідувала **дискусія**, в якій усі однозгідно ухвалили заснувати Відділ СУА ім. Лесі Українки. Місячна вкладка від членки виноситиме 50 ц. Головним завданням Відділу має бути створення Дитячої Світлички. Сходини будуть відбуватися щомісяця по домах членок.

До **Управи Відділу** ввійшли пані — Галя Стеців, голова, Оля Візір, заступниця, Стефанія Меркало, секретарка, Віра Зубрицька, скарбничка. Культ.-освітньою референткою, що буде також провадити Дитячу Світличку, вибрано п-ні Ярославу Оренчук.

До **Контр. Комісії** увійшли пані — Тая Татарко, Роксана Дацій і Соня Кенеді.

Збори закінчилися товариською гурткою.

Стефанія Меркало, секретарка

ГУРТOK КНИГОЛЮБИВ У ГЕМИЛТОНІ

У нас засновано два Гуртки — один при Відділі Організації Укр. Жінок, а другий при Відділі Ліги Укр. Католик. Жінок. Постали вони за ініціативою п-ні Дарії Придаткевич. Гуртки співпрацюють із собою і праця їх гарно розвивається. Членки цікавляться новими виданнями, багато читають, купують книжки і доповнюють свої домашні книгозбірні. Їх праця позначилась на культурному житті Гемилтону. За почином наших членок, а головню п-ні М. Ганас, публична бібліотека закуповує українські книжки за поданими списками. Також організується випозичальня укр. книжок при церкві Св. Духа.

Дня 9. грудня 1969 р. відбувся заходами Гуртка при ОУК Ліг. Вечір, присвячений творчості Ліни Костенко. Вступне слово виголосила голова Дарія Придаткевич, а доповідь про творчість поетеси опрацювала п-ні Ірина Бачинська. Вірші, що ними була переплетена доповідь, відчитала п-ні Таїса Ружицька. Доповідь закінчено поемою „Мара“, що її відчитала п-ні Галина Габрович.

Доповідь дала докладний образ творчості Ліни Костенко. Присутні відчували її свіжу й оригінальну індивідуальність, якою вона відрізнялася від своїх старших і молодших колег пера. Поетеса відважилась в умовах советської дійсності писати так, як вона хотіла і відчувала. Розпочала „добу мужніння“ в українській літературі.

Треба також підкреслити, що на таких вечорах все продаються українські книжки. Факт, що того вечора продано 61 книжок, є доказом, що наше громадянство буде їх купувати, коли його відповідно зацікавити ними. Треба також доставити книжку до покупця, бо часто немає де її купити.

О. Фесяк

НАШІ СТИПЕНДИСТКИ

Число наших стипендисток у Бразилії збільшується. Першою була Тереса Шишук із Барра Гранде, якою вже третій рік опікується 33 Відділ США з Клівленду. Їй тепер 18 років, вона вчиться на 2-му році гімназії. Хотіла б пізніш студіювати фармацію або одонтологію.

Другу стипендію уфундував 101 Відділ США ім. Ліни Костенко у Шикаго. Вона припала Ользі Галицькій, вихованці Інституту св. Ольги, яка студіює тепер на факультеті Домашнього Господарства в Пелотас Ріо

Гранде до Сул. Вона на 4-му році, отже незабаром закінчить студії.

Третю стипендію уфундував 68 Відділ США у Сиракузах. Її призначено для Юлії Слободи, студентки того ж факультету. Вона на 2-му році студій, отже довше потребуватиме помочі.

Наспіла вістка про четверту, хоч неповну стипендію, що її уфундував 64 Відділ США у Нью Йорку. Її отримала Катерина Хом'як, яка вчиться в учительському семінарі на Іваїпоран. ..Незабаром зможемо подати світліни цих дівчат. Це вже третє покоління, народжене в Бразилії, яке вільно розмовляє українською мовою.

БІБЛІОГРАФІЯ

КНИЖОК ЖІНОЧОГО ПЕРА

Продовжуємо список творів, започаткований у ч. 4, 1969 р. Подаємо твори жіночого пера, видані у вільному світі до 1967 р. (включно):

Ольга Войценко: „Інший світ — інші люди“. З подорожнього нотатника. Вінніпег, В-во „Тризуб“, 1959. Ст. 212.

Ольга Войценко: „Франкіяна в Канаді“, Вінніпег, 1957. Ст. 64.

Ольга Войценко: „Матеріяли до Франкіяни в Канаді“.

Ольга Войценко: „Літопис українського життя в Канаді“, томи 1—4. Вінніпег, В-во „Тризуб“, рр. 1962-66.

Ольга Войценко: „Життя величне і страдальне“. Пам'яті Ю. Рудницької. Вінніпег, 1964, ст. 16.

НАГОРОДИ ЯК ПОЖЕРТВИ

Нагороди, признані нашими Мистецькими Комісіями, за видатні досяги, повернулись в останньому часі на пожертви.

Дня 10. травня 1970 р. п-ні Марія Гаврих із Вілліксмаствану отримала нагороду за обрядову сценку „Різдвяна казка“. Суму 25 дол. вона пожертувала на Фонд ім. кн. Ольги при США. Щира дяка за те!

Дня 16. травня 1970 р. п-ні Емілія Кулик із Шикаго отримала нагороду за обрядову сценку „Різдвяна казка“. Суму 25 дол. вона пожертувала на Фонд ім. кн. Ольги при США. Щира дяка за те!

Портрети

з живого моделю чи світліни виконує на замовлення

малляр ЮЛІАН КОЛЕСАР

у Нью Йорку — 169 „А“ Евню
Тел.: 533-1086

В-во РІДНА МОВА в Австралії
має на продаж такі

ПІДРУЧНИКИ

авторства бл. п. МАРІЇ ДЕЙКО:

	ам. кан. доларів	
Рідне Слово	2.30	2.50
(перший підручник після Буквара)		
Волошки	2.30	2.50
Рідний Край	2.80	3.00
Євшан-Зілля	3.30	3.50
Про що тирса шелестіла	3.70	4.00

Гуртовим замовленням для шкіл даємо 15% опусту, а книгарням 30% опусту.

Замовлення надсилати:

Ridna Mova Publishing
26 Percy St., Newport, Vic. 3015
Australia

Матеріяли ділянки зв'язків

у рамках Жіночої Сесії СКВУ

можна замовити в Централі США за надісланням 1 дол.

Туди входять такі праці:

..Марія Душник: Зв'язки Союзу Українок Америки з американськими жіночими організаціями і відгуки на українські проблеми і боротьбу (англійською мовою).

Мгр. Уляна Целевич: Українська жінка у вільному світі в аспекті політичної праці для української вивольної справи.

Мгр. Ірина Падох: Рациональний чи емоційний підхід у взаєминах із неукраїнським світом.

Василь Барка

„ЖОВТИЙ КНЯЗЬ“

Повість, яка описує большевицьке знищення України через примусову колективізацію з допомогою штучного голоду в 1933-4 рр.

Видана заходами
86 Відділу США

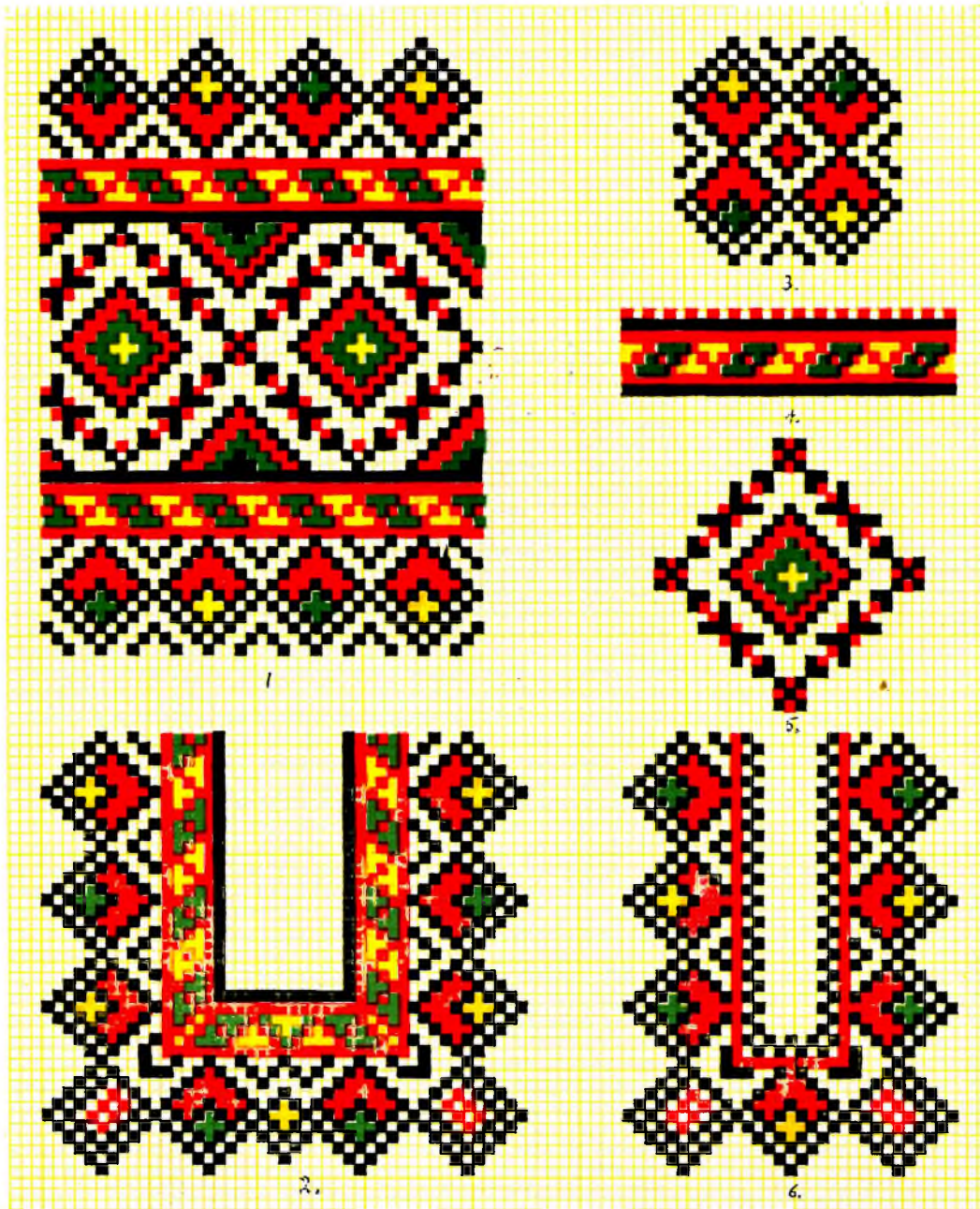
Ціна 3.00 дол.

Замовляти:

Natalia Klapischak
167 Norman Rd.
Newark, N. J. 07106

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHIA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ — Серія 7, ст. 6 — UKRAINIAN DESIGNS

Взори з жіночої сорочки на Гуцульщині